

AVE MARIA

Februar 1951

FROM:
FATHER BERTRAND
St. Mary's, Lemont

dup

AVE MARIA

Nabožni mesečnik za verno slovensko ljudstvo

Izdajajo
SLOVENSKI FRANČIŠKANI
v Združenih državah Amerike

*
Naslov - Address:
AVE MARIA
Box 608
Lemont, Illinois
Telephone: Lemont 494

*
Naročnina - Subscription rate:
U.S.A. - \$2.50 letno
Izven U.S.A. - \$3.00 letno

*
Naročnina Tvoja je dar v
podporo ubožnejšim sloven-
skim fantom, ki se obrazujejo
za slovenske duhovnike v le-
montskem semenišču.

*
Naročnikov in dobrotnikov
se spominjamo v lemontskem
samostanu v svojih molitvah,
pri sv. mašah in pri drugih
duhovnih opravilih.

*
Urednik - Editor:
FR. MARTIN STEPANICH, o.f.m.
Upravnik - Business Manager:
FR. CYRIL SHIRCEL, o.f.m.

*
Printed by
AVE MARIA PRESS
Lemont, Illinois

FEBRUAR 1951.

LETNIK 43.

VSEBINA:

Sveča - P. Vendelin OFM.....	33
Februar - mesec našega tiska - A.U.....	35
V skušnjavi - pesem Bogdana Budnika.	37
Svečnica - P. Odilo OFM	38
Oh, te prerokbe! - B.V.	39
Sveta Marija - P. Kazimir OFM	43
Maria Goretti - Prevedel P. Odilo	46
Pismo s Kitajske - P. Rudolf OFM	50
Terezija Neumann	52
Mati je otroku... ..	52
Po kraljestvu križa	53
Postni čas - P. Odilo OFM	57
Lemontski odmevi	58
Kramljanje na zapečku	61

Published once monthly - twice in October - by the
Slovene Franciscan Fathers, Lemont, Illinois, in the
interests of the Commissariat of the Holy Cross.

Entered as a second class matter at the post office
of Lemont, Illinois, under the act of March 3, 1879.
Acceptance of mailing at special rate of postage pro-
vided for in section 1103, act of October 3, 1917.
Authorized July 14, 1945.

SVEČA

NA SVEČNICO smo doma razdirali jaslice. Ta praznik je nekak zaključek božičnih praznikov: kmalu se bo začel čas posta in pokore. Do svečnice nam je Jezus sam govoril iz jaslic in spremljal s svojimi milimi očmi vse naše delo. Zdaj pa se nam naenkrat skrije, zapusti pa nam svoj simbol - gorečo svečo.

Sveča gori, da nam sveti. Kristus nas razsvetljuje s svojo milostjo in nauki, ki jih je zapustil svoji Cerkvi. In kakor je plamen tem večji, čim več ima goriva, tako bo tudi naše duhovno življenje tem lepše, čim bolj bomo sodelovali z milostjo - božjim gorivom duš.

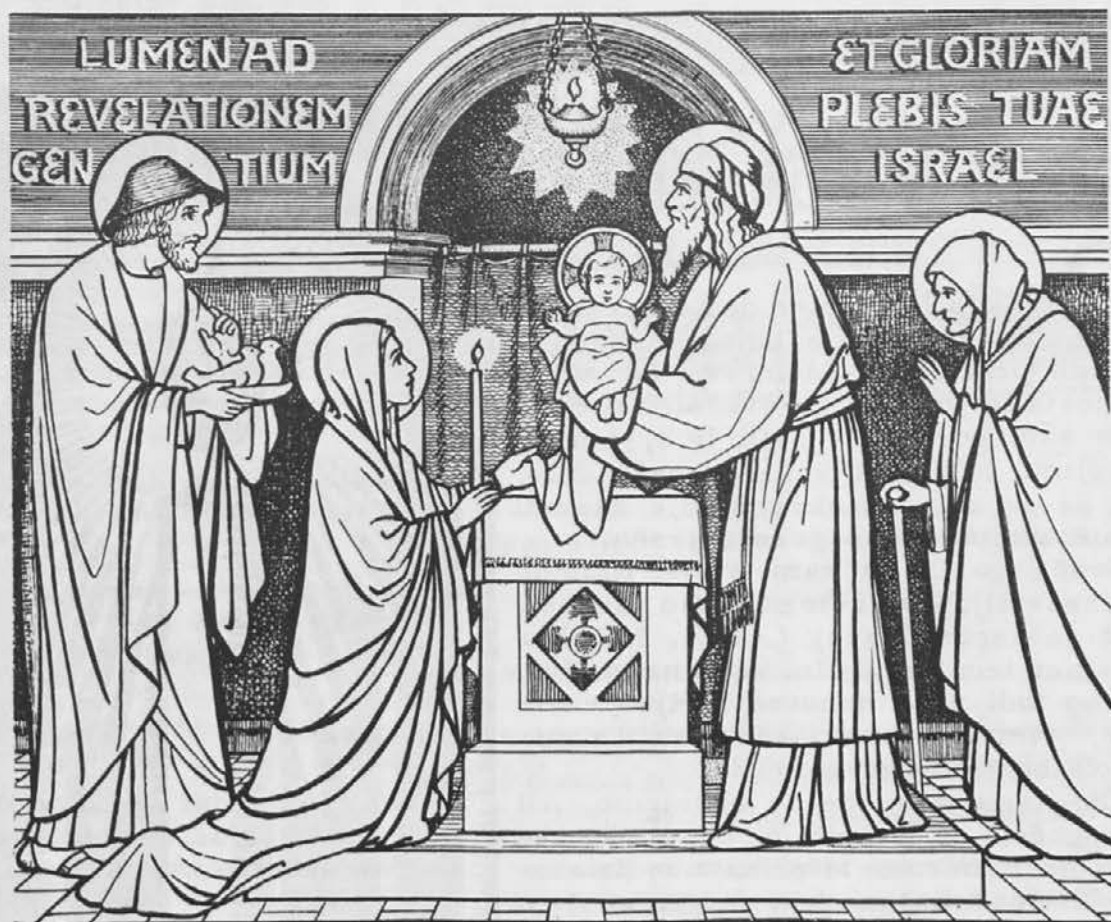
Ob plamenu sveče se ogrejemo. Ali je mogoče, da se ne bi ogreli za vse dobro ob plamenu, ki prihaja iz Kristusovega Srca? Kaj morejo ob tem vročem plamenu naša srca ostati trda in ledena? Zdi se mi, da ne.

Če sveča gori, počasi dogoreva. Pravimo, da se použiva in končno použije. Enako je z našim ubogim življenjem: tako hitro ga je konec. Le večni Bog ostane in tudi nas sprejme v srečno večnost, če se zdaj použivamo Zanj. - Kristus pa se v svoji neskončni ljubezni do nas použiva neprestano na naših oltarjih. Ali se ne bomo ob Njegovem neprestanem darovanju za nas naučili žrtvovanja tudi mi? Vsaj žrtvice, ki nam jih vsakdanje življenje prinaša, vdano sprejmimo! Koliko pa je vredna ena sama žrtev, nas uči sveto pismo: celo kozarec vode, dan sočloveku z dobrim namenom, bo poplačan.

Kristusa torej predstavlja sveča, ki nam jo daje Cerkev v roke v vseh važnih trenutkih življenja, zlasti pri krstu in ob smrti uri. Pri krstu, ko stopamo v življenje križev. Ob smrti uri pa, ko gremo k Očetu: s Kristusom ob strani nam ne bo težko stopiti v večnost. •

In enega ne smemo pozabiti: Marija je v templju darovala Jezusa. Ona naj nam pomaga držati svečo v vseh trenutkih življenja, kajti ob Njeni roki nam ta sveča ne bo nikoli ugasnila.

ZDAJ ODPUŠČAŠ, GOSPOD,
SVOJEGA SLUŽABNIKA
PO SVOJI BESEDI V MIRU;
ZAKAJ VIDELE SO MOJE OČI
TVOJE ZVELIČANJE,
KI SI GA PRIPRAVIL
PRED OBLIČJEM VSEH NARODOV:
LUČ V RAZSVETLJENJE POGANOV
IN SLAVO IZRAELA, TVOJEGA LJUDSTVA.

Simeonova pesem

Lk 2, 29-32

Februar - mesec

našega tiska

Zastopnik našega lista, brat Antonin Šega, ki že dvajset let vrši tih apostolat katoliškega tiska, bi mogel mnogo mnogo povedati, koliknega pomena je dobra tiskana beseda. Saj potuje od hiše do hiše širom naših naselij, pobira naročnino za Ave Marijo in sprejema nove naročnike.

Iz njegovih opazk in besed izkušnje, ki jih tu in tam prav modro pove in razmotriva, povzemam naslednje misli.

Edina pobuda, da sploh z veseljem vršim svoj težavni posel, je to, ker se zavedam, koliko dobrega lahko stori dober tisk v čast božjo in zveličanje duš. Ne govorim, da bi hvalil naš list: govorim o našem tisku na splošno.

Pri svojih obiskih pri naših ljudeh vidim, da jim je katoliški listič, ali bolje: tiskana beseda božja, res dobrodošel prijatelj. Saj jim v njihovem jeziku razlaga besedo božjo in je glasnik večne resnice.

Kaj pravijo ti moji prijatelji naročniki?

"Z radostjo pričakujem list, ki že tako dolgo hodi pod našo streho. Obuja mi spomine na obete in obljube, ki sem jih dala svojim vernim staršem, ko sem odhajala v svet: obete, da ne bom nikdar zanemarila verske dolžnosti."

"Ta dobra tiskana beseda mi je

kakor vneto pričakovana hrana. Včasih se mi zdi, da sem že tri tedne lačen in mi je mesečnik kakor kost psičku. S hlastanjem sevržem nanj."

"Koliko sosedov in prijateljev sem že vrnil Cerkvi, ko sem jim dal, da je bral ali čitala ta ali oni člančič izpod peresa sotrudnikov lista. Preprosta in lepa beseda dobro mesto najde."

"Vameriški sosesčini živimo, pa ne slišim pridige v slovenskem jeziku. Vrstice v vašem listu so mi nadomestilo zaklada, ki sem ga cenila v domovini nad vse - zaklad evangelija."

"Dolgo sem že prikovan na postelj in hišo, pa veste: mesečnik mi je bolj dobrodošel kot zdravnik. Saj je zdravnik duši. Pravijo: zdrava duša v zdravem telesu! Jaz pa trdim, da še telo ozdravi, če je duša v dobri oskrbi. In to oskrbovanje mi vaš listič daje."

"Le škoda, da ima listič le 32 strani! Včasih bi hotela še in še, pa strani kar prehitro zmanjka. Kar oddahnem se, ko prebiram o tem in onem. V poslih po hiši se človek tako raztrese, pri berilu dobre besede pa najdem uteho."

"Všeč mi je to, da imate velike črke. Znamenje, da se tam pri vas zavedate, da je list naš, ustanovljen predvsem starejšim, ki jim peša vid in odpovedujejo vsi udje. Vaša duhovna skrb za naše duše je hvalevredna." - - -

In tako bi lahko našteval naprej in naprej ter z besedami naročnikov razlagal že stare znane resnice:

Katoliški tisk je močno orožje v rokah Kristusove Cerkve. Naši nasprotniki, posebno rdeči, se zavedajo, da je pero močnejše od puške in noža. Zato si na vse kriplje prizadevajo, da bi delali propagando s tiskano besedo. Kaj moramo res mi katoličani vedno racati za njimi? Ali bomo res spregledali šele tedaj, ko bo po vsem svetu zavladal boljševizem, v čem je bila naša pogreška? Včasih smo pa katoličani res počasni. Vse preveč radi ležimo in se grejemo pod odejo Kristusove obljube: Peklenska vrata Cerkve ne bodo premagala... Res bo Cerkev stala do konca sveta, s tem pa še ni rečeno, da satan ne bi mogel odtrgati

Milijoni listov hite vsak dan izmed tiskarskih valjev v širni svet. Sejejo dobro in sejejo zlo. Kaj sejejo v tvoji duši? Izbiraš sam...

od nje milijonov. Bo pa že treba napraviti dober sklep in ta dober sklep tudi držati.

In kako se bo glasil naš dober sklep? Takole:

Odslej se bom trudil tudi jaz, da bom stopal v vrsti Kristusovih misijonarjev tiska.

Predvsem v moji hiši ne bo nikoli prostora za veri sovražne ali dvomljive časopise. Naročil pa se bom na katoliški list, če ga še nimam.

Priporočal ga bom tudi drugim, ali ga vsaj posojal. Če velja pri sovražnikih vere beseda: "Laži se, obrekuj, kar naprej obrekuj in se laži, nekaj bo že ostalo!..." - potem mora veljati pri nas: "Oznanjuj in širi resnico, kar naprej jo pridigaj! Nekaj zrn bo končno le ostalo!"

Priporočal bom branje svetega pisma. Sramotno je, da tako malo ljudi - naše ljudi mislim - prebira sveto pismo. Bral sem, da med desetimi Amerikanci morda komaj dva vesta, kaj je sveto pismo; med tema dvema pa ga eden samo skrivaj prebira, ker velja sveto pismo nasplošno za - pobožnjaško

berilo, prosvitljen človek pa noče veljati za pobožnjaka. Take boječe ptiče poznam tudi v naših vrstah.

Stare izvode lističev bom hranil za poznejša leta. Nagovarjal bom tudi svoje otroke, naj listov, ki sem jih naročil, ne mečejo proč. Protestanti imajo lepo navado, da take stare izvode pobirajo in jih raznašajo po bolnišnicah in drugih zavodih. Zakaj bi tega ne delali tudi katoličani?

Mnogo nam je še treba pouka o resnici, premnogim je treba razlage o božjih naukih. Saj so nam povedali slavni bogoslovci, ki so v knjigah in premišljevanju o božjih stvarih prečepeli vse življenje: čim več so se učili, tem bolj so spoznavali, kako malo vedo. Kaj potem velja šele nam preprostim, ki časa ne najdemo pri svojih poslih, da bi kaj več ur posvetili razglabljanju resnice. Nedeljski pridigar tudi ne more vse

resnice vliti v naše glave. Poleg tega moramo biti kar cele mesece brez prave razlage božje besede: poleti je prevroče, pozimi pa kradejo čas oznanila o raznih bazarjih in drugih farnih prireditvah. Temu ne moreš veliko oporekati, tudi vsega tega je treba. Pomagam si pa za nadomestek lahko sam; katoliškega berila je povsod dosti, čeprav pravijo, da bi imeli katoličani lahko še več glasil. Zdi se mi: če bi jih bilo manj in bi ti romali v vsako katoliško hišo, pa bi bilo tudi Cerkvi tu ali tam bolje. No, nočem godrnjati! Jezi me le včasih, ko vidim, kako so naši nekaterniki trdi, kadar gre za božjo stvar tiska, pa imajo pri tem za vse drugo denar. Bog jim razsvetli razum in omeči voljo!

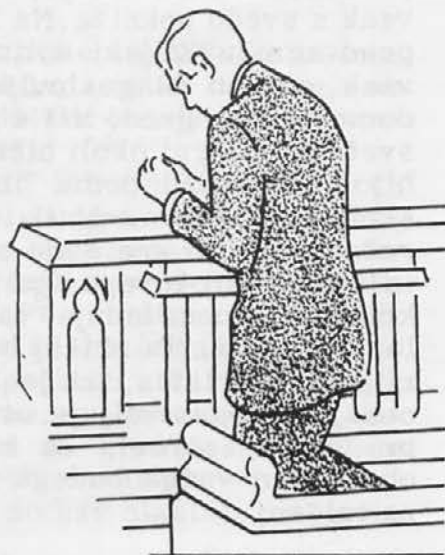
Oče luči, nam vsem daj spoznanja, da moramo vsi sodelovati pri razširjanju evangelija! Potem bomo razumeli tudi to, da je katoliški tisk eden najboljših misijonarjev.

A. U.

V skušnjavi

Duša je trudna,
muka prečudna
žge jo in davi -
kdo jo ozdravi?
Kot med kolesa
dušo pahnila
v trenje kolesa
sle mi je sila.
Tema me muči...
Dajte mi luči!
Žeja me, žeja!
Temni žar gline
kot trinog skriti
kri mi preceja -
dajte mi piti
božje jasnine!
Hočem rešiti
lovk se temine!

Dlan mi ponudi
Bog, in obudi
voljo, ki plamen
žge jo iz gline
in me kot kamen
vleče v nižine...
Noč je za mano
z muko ožgano!
Že me poplavlja
reka jasnine
in me ozdravlja
žgoče temine. -
Še je Bog v meni!
Žarki ognjeni
tkivo telesa
so prežarili
in mi nebesa
v dušo vrnili.

Bogdan Budnik

SVEČNICA

NA SVEČNICO obhaja sveta Cerkev spomin, ko je Marija nesla Jezusa v tempelj, Ga tam darovala in po stari navadi odkupila z dvema golobčkoma.

Ta praznik se je našemu ljudstvu zelo priljubil in ga je obdalo z mnogimi narodnimi običaji. Kot je Marija hodila v tempelj, tako hodijo ponekod že teden prej "svečnico pet". Dekleta nosijo s seboj kip Matere božje. Ko pridejo v hišo, postavijo Marijo na mizo, prižgo sveče in zapojejo pesem, ki opisuje Marijino pot v tempelj in darovanje. Dekletom pripravijo v vsaki hiši darove.

Na praznik gredo vsi verniki v cerkev k sveti maši in blagoslovu sveč. Med sveto mašo drže v rokah prižgane sveče. Ko zapuste po popobožnosti hišo božjo, se ponekod vsak s svečo pokriža. Na Koroškem, predvsem v Ziljski dolini, prinese vsak gorečo blagoslovljeno svečo domov, kjer gredo vsi s prižganimi svečami trikrat okoli hiše, da ohranijo blagoslov domu in odženejo škodljive duhove. Mati vzame gorečo svečo in gre z njo okrog glave in telesa otrokovega, ga z njo prekriža in mu nazadnje zažge nekaj las na glavi. Ta običaj hoče poudariti, naj Kristus, ki je Luč sveta, obdaja in razsvetljuje otroka. Mati pri običaju prosi, da bi bil otrok obvarovan vsega hudega na duši in na telesu.

Blagoslovljena sveča naj bo prav vsak čas pri roki v vsakem katoliškem domu. Prižgo naj jo, kadar pride duhovnik previdet bolnika. Umirajočemu katoličanu jo dajo v roke. Blagoslovljeno svečo prižigajo ob hudi uri in molijo pri tem Janezov evangelij ali pa sveti rožni venec.

Zanimiv in menda edinstven običaj imajo na predvečer svečnice v Železni Kapli na Koroškem. Otroci si napravijo iz papirja cerkvice, v katerih prižgo svečo. Vse skupaj pritrdijo na daljšo palico. Ko se napravi mrak, se zberejo otroci zunaj trga pri Marijini cerkvi v Trnju. Ko odzvoni angelsko češčenje, se odpravijo otroci s temi razsvetljenimi cerkvicami skozi trg in vpijejo na vse grlo: "Ante, pante, popolore; ante, pante, popolore; Koclja vrata cvilioro!..." Ko pridejo ob koncu trga otroci na most, spuste svoje cerkvice v deročo reko.

Ljudje pripovedujejo, kako je ta običaj nastal. V starih časih je bila nekoč ravno na predvečer svečnice taka povodenj, da so bile pod vodo vse hiše v trgu, le Marijina cerkev zunaj trga je bila še na suhem. Tržani so se zaobljubili k vsakoletni procesiji, če bo nesreča srečno prešla. Res jih je Bog uslišal in tako so se vsako leto na predvečer praznika zbrali k procesiji, ki se je pod vodstvom duhovščine vila iz trga proti Marijini cerkvi v Trnju. Vsi so imeli v rokah goreče sveče, duhovniki pa so spotoma peli "Simeonovo prerokbo", kakor jo pojejo še danes med procesijo pri blagoslovu sveč.

Toda zaradi nereda ali katerega drugega vzroka se duhovščina ni več udeleževala te železnokapel-ske procesije in počasi so z njo prenehali tudi tržani. Spomin nanjo so ohranili samo še otroci, ki se te navade še danes zvesto držijo. Pred kakimi sto leti je hotel nek cerkovnik Kocelj otroke naučiti peti prav, kajti od Simeonove prerokbe, ki jo je nekoč pela duhovščina, so ohranili samo "ante faciem omnium opoulorum", pa še to v svoji latinščini. A cerkovnika niti niso hoteli poslušati. Rekli so, da se moti in je pravo besedilo: "Ante pante popolore..." In ko so šli otroci v procesiji ravno mimo mežnarije, je cerkovnik odprl vrata, da bi slišal, če pojo prav. Pa je na jezo moral poslušati nagajivo kričanje: "Ante, pante, popolore, Koclja vrata cviliore..." Otroci so iznajdljivi. In tako pojo še danes, četudi cerkovnika Koclja ni več.

Ta otroška procesija s cerkvicami je zelo stara. Ima pa seveda

S cerkvicami je bilo mnogo dela...

vsa navada višji pomen: Cerkvice pomenijo tempelj, kamor je šla Marija, saj ponekod še danes pojejo na ta praznik staro pesem: "Na samo jutro svečnica, ko je Marija v tempelj šla..." Procesija pomeni pot, ki jo je Marija napravila. Prižgane sveče so podoba Kristusa, ki je "Luč v razsvetljenje poganov", kakor poje Simeonov slavospev.

P. Odilo OFM

Oh, te prerokbe!...

Ves čas, kar po svetu romajo ljudje, lahko zasledimo stremljenje človeškega srca, da bi spoznalo bodočnost. Tako rado bi videlo pred seboj kakor na dlani tajne jutrišnjega dne. Zgodovina starih poganskih narodov nam pripoveduje, kako so kralji in preprosti ljudje izpraševali svečenike in svečenice o bodočnosti. Seveda je bilo v odgovorih mnogo zvitih stavkov, ki so dali več rešitev. Saj hoče vsak vedeti o prihodnosti le dobro. Ko je Bog govoril po ustih Jeremija izraelskemu kralju in ljudstvu, da bo mesto Jeruza-

lem padlo v roke sovražnika in more prebivalstvo rešiti le beg, so preroka obdolžili izdajstva, ga pretepli in zaprli.

In danes? Slika ni prav nič drugačna. Skrivnostna bodočnost nas mika in nam budi radovednost. Tako radi bi odgrnili zastor in pogledali, kaj skriva. Pa četudi po vseh zunanjih znakih v našem času ne moremo pričakovati pečenih pišk. Pač upamo, upamo, upamo... Spominjam se, koliko so pred in med časom zadnje vojne govorili o raznih prerokovanih. Ljudje so kar hlastali po vsem,

kar je le omenjalo jutrišnji dan. Med ljudstvom so krožila Nostradamusova prerokovanja (†1566.), govorilo se je veliko o prerokbah sv. Don Bosca, ki so jih "baje" našli. In seveda o prerokovanjih Katarine Emmerich, katere sem sam videl v treh različnih laži-izdajah, pa je vsaka prerokovala po svoje, da bi le zadovoljila radovedneže in izdajatelju napolnila mošnjo. Tako so pod imenom Emmerich in na račun lahkovernega ljudstva služili Judje lepe denarce, bodočnost pa se je približala vse drugačna.

Prepričan sem, da je prav, ko nam je bilo zakrito vse gorje, ki smo ga v zadnjih desetih letih doživeli. Kaj bi bilo, ko bi vedeli naprej, kaj vse bo treba sprejeti nase: koliko krivic, trpljenja, skrbi in žalosti je pil zlasti slovenski narod... Ali bi zmogli storiti en sam korak? Kaj se nam ne bi od strahu zmešalo in bi si v zmedenosti sami vzeli življenje, ki nam pripravlja tako grenko bodočnost? Prav gotovo. Tako pa nam je dobri Bog prihodnost zakril. Vidimo le težavo, ki je trenutno pred nami. Ko to premagamo, pride na vrsto nova, katere prej nismo pričakovali. Pa premagamo tudi to in damo prostor tretji... Vse pa nas uče, da je to življenje v resnici le trpljenje in odlična priprava na resnično, srečno, večno življenje v onostranstvu. V trpljenju se očistimo kot se v ognju očisti zlato, kajti "nič nečistega ne sme stopiti pred božje obličje", pravi sveto pismo.

Seveda ljudje pri tem hlastanju po prerokbah pozabljajo na to, da imamo prerokb dve vrsti. Prerokovali so preroki stare zaveze, dar prerokovanja je prejel od Boga marsikateri svetnik in prav gotovo drži vse, kar je napovedala sama Mati božja v Fatimi. - Druge vrste prerokb pa so izmišljotine raznih "prerokov", ki se preživljajo na račun praznoverja. Tako je na primer

mlajši Nostradamusov sin Mihael prerokoval uničenje nekega manjšega francoskega mesta. Da bi se njegove besede uresničile, je na prerokovani dan sam poskušal povzročiti požar. Mestna posadka ga je zasačila in v jezi jezdila s konji preko njega, da je plačal svojo "prerokbo" z življenjem. - A praznoverje danes prav nič manj ne cvete, kakor v starih časih. Omenil sem že razne potvorjene izdaje pod imenom Katarine Emmerich, ki so od njenih pravih prerokovanj zelo daleč. Ciganka, ki vam iz kart razkriva bodočnost, o njej ne ve več kot vi. Previdno je treba vzeti tudi razne Marijine napovedi, o katerih še ni izrekla besede Cerkev ali jim celo nasprotuje. Lahko so goljufija koristolovcev ali pa zanka hudobnega duha, ki lahko tisoče zapelje na napačno pot in proč od resnice.

Pustili smo za seboj staro leto in stopili v novo. Leto 1951. Prijatelji in znanci smo si segali v roke in si voščili srečo. Želimo si jo, če jo bomo tudi dosegli, ne vemo. Na svetu je taka zmešnjava, da bi si večje pač težko mislili. Konferenca za konferenco razpravlja o miru, na bojnih poljih že umirajo tisoči... Pa pravimo, da je nevarnost "za tretjo vojno". Moj Bog, saj še druge ni konec! Kaj ni vseh teh pet let po "koncu" ena sama veriga krivic, krvi in groženj? In zdaj smo stopili v novo leto... Kaj nam bo prineslo? Oh, ko bi mogli pogledati za zastor njegovih skrivnosti!...

Jasno, da že vstajajo "preroki", ki bi radi povedali svetu, kaj ga v novem letu čaka. Le poslušajte, kogar pač zanima, s kakšno prerokbo je razburil zlasti svojo domovino neki kmet Irlmaier, doma iz Freilassinga! Takole pravi: "... Trdno moramo zaupati na Boga in Mater božjo, kajti leto 1951. bo - najbrž proti jeseni - postalo strašno. Čez noč bo prišlo, brez vojne napovedi.

Tri ruske armade bodo udarile na zapad. Prva se bo valila čez Dunaj, Linz, Regensburg, preko vse Bavarske proti zapadu; druga preko Dresden-Berlina proti zapadu; tretja preko Königsberga proti zapadu. Freiburg bo ruski glavni stan. Na Immenried bo padla prva atomska bomba. Nastala bo velika povodenj, da bodo izginila mesta in vasi. Polovica Anglije se bo za vedno potopila... - New York bo kup razvalin. Dve tretjini Pariza bo uničenega po strašni revoluciji, toda Eifelov stolp bo ostal. V Italiji, posebno v Rimu, bo zelo strašno, toda rešen bo sveti oče z malo duhovniki. Ta bo letel čez veliko vodo proti zapadu, a se bo kmalu vrnil... V Ameriki bodo strašne vojne. V eni noči bo pobitih več ljudi kot v obeh zadnjih vojnah. Begunci se bodo naselili severno od Donave, kjer bo vse zapuščeno... Dežela južno od Donave pa vojne ne bo utrpela / Južno od Donave leži tudi Slovenija! - Op./... Zaradi strašnih eksplozij atomskih bomb se bo podnebje severnega in južnega pola tako spremenilo, da bodo na Bavarskem lahko gojili južno sadje... Sonce bo tri dni otemnelo. Na srečo strašni dogodki ne bodo trajali dolgo. Bavarska, Avstrija in Madžarska bodo postale kraljevine. Bavarska bo dobila starega, velikega in suhega kralja. Leta 1952. bo prosta zasedbe. Nato se bodo vsa tri kra-

ljestva združila v eno. Meja ne bo več. Od treh ruskih hord pa se ne bo niti ena vrnila domov...!"

Kaj nam ne vstajajo lasje pokonci ob tej prerokbi, ki naj bi se izpolnila v novem letu? Na srečo jo moremo pisati vnarekovajih: "prerokba". Nismo je napisali zato, da bi zdaj bralci vezali punklje in sede na njih čakali strašne dni. Objavili smo jo, da bomo čez eno leto lahko ob pogledu nazaj rekli: "No, pa se je mož le zmotil!"

Zanimivo je, da je to prva Irlmaierjeva prerokba. Doslej možak še ni nikoli pokazal, da zna gledati v bodočnost, kakor nam zatrjuje župnik njegove vasi, katerega iz vseh strani sprašujejo o novem preroku. In vendar so Irlmaierjeve besede razburile domala vso Evropo, da je zašumela kot čebelji panj. Praznoverni ljudje se selijo iz kraja, "kamor bo padla prva atomska bomba". Vsa Južna Bavarska je razgibana in mnogi se pripravljajo na beg. V mnogih krajih mora ljudstvo miriti cerkvena in svetna oblast, toda brezuspešno. In vse to zaradi nekaj besed, ki jih je doslej neznan "prerok" vrgel v svet.

Na srečo imamo tudi preroke, ki napovedujejo ravno nasprotno. Poskusimo torej prerokbo zdraviti s prerokbo, saj se tudi zdravnik poslužuje strupa, da ozdravi zastrupljenje. Naj nam ti dve prerokbi

Ko bi poslušali Marijo, nam ne bi bilo treba gledati razvalin, ki kot mogočen božji glas kličejo k pokori...

pomirita živce!

Omenim naj dve imeni, ki pa gotovo nista edini. Danski astrolog Knut Hallerström nas zagotavlja, da nove svetovne vojne ne bo. Naša doba je v znamenju vodnarja in se bo v naslednjih desetletjih razvijala za USA in Nemčijo zelo ugodno. Leto 1953. bo prineslo popolno ozdravljenje raka, te strašne bolezni, proti kateri danes še nimajo pravih sredstev. In prav dobesedno pravi: "... računam s skorajšnjo Stalinovo smrtjo..." Kako se ta prerokba sklada z Irlmaierjevo? Kateri boste verjeli?

Drugi pa je Italijan, o katerem pravi poročilo, da je svetniško umrl. Ime mu je Bartolo Longo. Ta je leta 1901. prerokoval za naše stoletje dve svetovni vojni, po katerih pa bo zavladal splošni mir. Toda ta mir po njegovih besedah ne bo posledica

prelivanja krvi, ampak bo znak Kristusov v čast Materi božji ob priliki proglastitve Njenega vnebovzvetja za versko resnico. Torej je po Bartolu Longu s proglastitvijo dogme, ki se je izvršila dne 1. novembra, zvezan tudi svetovni mir. Isti mož je napovedal tudi, da bo proglašil novo versko resnico papež, "ki bo videl klečati pred seboj vse narode". Kaj se ni to zgodilo? Saj je Pij XII. to leto sprejemal svetoletne romarje prav iz vsega sveta. Lahko upravičeno trdimo, da ni bilo naroda zemlje, ki bi ne imel med romarji svojega zastopnika. - Kaj ne bi torej raje verjeli Bartolu Longu kakor pa Irlmaierju, če že hočemo vztrajati v svojem zaupanju ljudem, od katerih bodočnost pač ne zavisi?

Tolikokrat smo se že ušteli, ko smo verjeli "prerokom" in njih izjave celo sami širili. Če malo pomislimo, je to praznoverje in kato-

ličana nevredno. Zaupati moramo Bogu, v katerega rokah smo: brez Njegovega privoljenja se nam ne bo skrivil niti las na glavi. Če so božji načrti drugačni, kakor jih hoče na primer Irlmaier, se zaradi njegovih "prerokb" bodočnost ne bo prav nič spremenila. Da bi pa ravno po ustih slehernega "preroka" slišali glas božji, tudi ne drži. Saj vidimo, da si ti možje med seboj nasprotujejo, pa še kako.

Katoličana najbolj vredno je pač, če smo vedno mirni in vdani v božjo voljo ter se držimo načela svetnikov: "Delaj dobro brez ozira na levo in desno, kakor bi živel še tisoč let; obenem pa bodi vsak dan tako pripravljen, kakor da je zadnji v tvojem življenju!" Sveto pismo nas uči, da "je dnevu zadosti

Kuge, lakote in vojske, reši nas o Gospodi

njegova lastna težava". Grenkobočno si pa pišemo sami s svojim slabim življenjem, ali pa nas hoče Bog z njo pripraviti za nebesa. Raje poslušajmo Marijo, ki nam je v Fati-mi jasno povedala, da je le ena pot k sreči in miru - p o k o r a . K o b i j o p o s l u š a l s v e t p o p r v i s v e t o v n i v o j n i , b i m u b i l o p r i z a n e š e n o z d r u g o . I n k o b i m i s l i l i n a M a r i j i n e b e s e d e v s a j z d a j , n a m n e b i b i l o t r e b a t r e p e t a t i

pred grozovitostmi tretjega svetovnega požara in razdejanju sveta po atomskih bombah. Marija je najboljši prerok in Njej moramo verjeti. Če bo svet nastopil pot pokore, bo lahko mirno gledal v bodočnost.

Skušajmo torej vsak s svoje strani živeti tako, da ne bomo sokrivi grozot, ampak graditelji miru, ki si ga vsi tako želimo. Skrb za bodočnost pa prepustimo Bogu!

B. V.

+ + +

SVETA MARIJA

P. Kazimir O.F.M.

na kogar koli se obračamo s svojo prošnjo, ga navadno najprej pokličemo z imenom. S tem ga hočemo pridobiti, da nas bo raje poslušal in uslišal. Že otrok dela tako. "Mati, prosim..." nagovarja svojo mater, ali v otroškem jeziku še bolj ljubko: "Mamica, prosim..."

Enako delamo pri molitvi Marijinih litanij. Naš prvi vzklik se glasi: "Sveta Marija, prosi za nas!" Samo dve besedici vsebuje ta naziv, pa vendar: ali bi mogli našo Mater s kakim drugim nazivom lepše poklicati, kakor ravno s "Sveta Marija"? Kar vsebujejo ostali vzkliki litanij lepega in vzvišenega o Mariji, vse je izraženo že v teh dveh besedah. Tako so vsi ostali nazivi samo nekaka razlaga in dopolnilo prvega.

Sveta Marija, prosi za nas!

Marija.

To je Njeno ime. S tem imenom ji je poslal pozdrav sam Bog po nadangelu Gabrijelu: "Ave Maria. Zdrava, Marija, milosti polna, Gospod

je s teboj..."

Z istim imenom jo je v nazareški hišici tolikokrat imenoval sam Bog Sin, Jezus Kristus. Saj je bila Njegova Mati, bil je Njen otrok, njen sin.

S tem imenom so jo klicali apostoli in učenci Jezusovi, ko so se z Njo razgovarjali, jo prosili pomoči in sveta za apostolsko delo.

Po njih je prišlo ime Marijino na ustnice in v srca prvih kristjanov. Kjer koli se je širilo ime Jezusovo, se je širilo z njim tudi sladko ime Marije. In kolikor več milosti in pomoči so v teku stoletij verniki dobili od Boga po Mariji, toliko večkrat so klicali Njeno ime. In s kolikor večjim češčenjem, zaupanjem in ljubeznijo se je vtisnilo to ime v njih srca, v vse njihovo telesno in duhovno življenje, toliko globlje je ime

prodiralo v vse življenje svete Cerkve, v njeno bogoslužje in javne molitve vernikov.

In danes? Ali je za Jezusovim imenom na svetu še katero drugo, ki bi ga tolikokrat in s toliko ljubeznijo vsak dan izgovarjali po vsem svetu, kakor ime Marija? V milijonih in milijonih vernih src je to ime napisano z zlatimi črkami otroške ljubezni in vdanosti. Milijoni in milijoni ustnic ga izgovarja dan na dan, ko časte nebeško Mater in jo kličejo na pomoč. Milijonom je to ime po besedah sv. Antona Padovanskega "radost v srcu in sladkost na jeziku". Koliko lepega, koliko vzvišenega in ljubeznivega je človeška roka v teku dveh tisočletij napisala o tem svetem imenu. Da, Marija - sveto in sladko ime za vsako človeško srce!

Kaj pomeni to ime za nas, vedo zlasti milijoni stiskanih, v raznem trpljenju vzdihujočih duš, vsa dolga stoletja do danes. Kaj pomeni to ime, vedo trpini po bolniških posteljah, zlasti pa umirajoči. Ko se bolnik v trpljenju boleznih zviha v bolečinah, je klic Marijinega imena kakor balzam na rane. Kako hitro ga potolaži, kako ga krepí, da bolečine laže in Bogu vdano prenaša. Nobeno zdravilo mu ne bi moglo dati tolikega polajšanja, kakor ime Marija.

Zlasti pa umirajočim. Vse jih zapušča, kar so imeli in ljubili na svetu. Sami se pripravljajo v težkem smrtnem boju za odhod v večnost, straši jih stroga sodba božja. Povejte, kaj jim more tako olajšati te strašne trenutke in jih potolažiti, kakor samo imeni Jezusa in Marije? Trpeča duša se obrača k svoji nebeški Materi in jo pokliče na pomoč, da z Njenim imenom v srcu in na ustnicah odhaja v večnost. To ime jo napolni z upanjem, da jo bo Marija spremlila v večnost pred sodni stol božji, kjer bo zanjo prosila usmiljenja. Smrtni boj je lažji in

duša izgubi strah pred velikim trenutkom, ko se bodo zanjo odprla vrata večnosti. Kaj bi se bala? Mati Marija je pri njej in gre z njo.

V stiskah in trpljenju, ko ne vidi človek nikjer več pomoči in rešitve, mu ostane samo eno pribežališče, ki ga nikoli ne vara - Marija. Zaupno kliče Njeno sveto ime in že to ime mu daje tolažbo in največkrat tudi pomoč in rešitev. Kar pojdite po Marijinih božjih potih in opazujte množice, klečeče pred milostno podobo! Opazujte njih objokane oči, s kolikim zaupanjem so uprte v Marijo. Le glejte jih, kako potolaženi in olajšani odhajajo izpred Marijinega oltarja. In to se ponavlja po vsem svetu v nešteti cerkvah. Pa tudi po posameznih hišah. V vsaki katoliški hiši najdete vsaj eno Marijino sliko, ki krasi stanovanje in spominja na nebeško Mater. Koliko lučk gori po vsem svetu pred Marijinimi podobami in kipi. Koliko stiskanih in trpečih, morda celo obupanih src prekleči pred njimi noč in dan. Koliko solza se iztoči pred njimi, koliko solza pa se pred Marijino podobo tudi posuši na licih trpečih...

To pomeni ime Marija za človeški rod. Je torej čudno, da so v teku stoletij cerkveni in nabožni pisatelji

Marija, o sladko ime, v bridkosti nade žar...

napisali o tem sladkem imenu toliko vzvišenega in lepega? Cele gore knjig imamo o njem. Sv. Bernard na primer vzklika: "Si v viharju težav in nadlog: kliči Marijo, rešen jih boš! Si v nevihti skušnjav: kliči Marijo, zmagal jih boš! Si v boju s svojimi slabimi nagnjenji: kliči Marijo, premagal jih boš! Si v žalosti: kliči Marijo, potolažen boš! Si v boleznih: kliči Marijo, ozdravel boš! Si zašel v grehe: kliči Marijo, vrnil se boš iz grehov! Si v smrti: kliči Marijo, srečno boš umrl!"

Kako bi torej mogli začeti slavospev Marijine časti in slave v litanih drugače, kakor z vzklikom: "Sveta Marija, prosi za nas!"

Sveta.

"Svet, svet, svet si Ti, o Bog!"

kličejo angeli v nebesih. Za njimi pa ponavljajo isti slavospev po vsem svetu dan na dan, vsako uro in vsak trenutek, mašniki in verniki pri sveti maši. Tako neprestano molita in častita troedinega Boga nebo in zemlja. Bog je svet, neskončno svet po svoji naravi. Vse lepe, plemenite, vse vzvišene lastnosti ima v neskončni meri. Da, Bog je svetost

Tudi človeka je Bog ustvaril svetega: dal mu je del svoje svetosti. Toda z grehom je človek to svetost izgubil in postal grešen, poln slabih nagnjenj in nizkotnih strasti.

Edina, ki je bila zopet ustvarjena v prvotni človekovi svetosti, je bila preblažena Devica Marija. Bila je brez madeža izvirnega greha, zato pa tudi brez slabih posledic, ki so z izvirnim grehom v zvezi: brez slabih nagnjenj in strasti, s katerimi smo obteženi vsi drugi otroci Eve že od spočetja. "Glej, v grehih me je spočela moja mati," upravičeno toži psalmist. Marijo pa je nadangel Gabrijel mogel v imenu Boga pozdraviti: "Zdrava, milosti polna..."

Preblažena Devica Marija pa je v teku svojega življenja tudi sama sodelovala z veliko milostjo in tako rastle in vedno bolj napredovala v svoji svetosti. Vse svoje življenje, bogato dobrih del, trpljenja in preizkušenj, je porabila v to, da se je vedno tesneje združevala z Bogom. Njena sveta duša je postajala iz dneva v dan svetejša in bolj božja. Samo za Boga, samo v Bogu in samo z Bogom je teklo njeno življenje. Kakor pravi sveto pismo o Jezusu, da "je rastle v milosti in modrosti pri Bogu in pri ljudeh", lahko rečemo tudi o Njegovi Materi Mariji.

Ssvetostjo pa je neločljivo združena ljubezen. Kolikor svetejša je človeška duša, toliko večja je njena ljubezen do Boga. In obratno: kolikor večja je v duši ljubezen, toliko večja je tudi svetost.

Dalje na strani 64.

Prevedel
P. Odilo

MARIA GORETTI

V svetem letu 1950. in sicer dne 25. junija, je bila Mariji Goretti podeljena najvišja čast, ki jo more doseči kristjan v katoliški Cerkvi: proglašena je bila za svetnico. Sveti oče Pij XII. je ta dan prvi zaklical knjej: "Sveta Marija Goretti, prosí za nas!" Nato je sv. Nežo dvajsetega stoletja z mogočnimi vzkliki počastila tisočglava množica.

Blaženim je bila Marija Goretti prišteta dne 27. aprila 1947. Pri tej proslavi kakor pri slovesni proglašitvi je bila navzoča Marijina mati in dve njuni sestri ter brat. Sveti oče je materi pristrčno čestital k neizmerni sreči, katere doslej pač ni doživelo mnogo mater v zgodovini Cerkve. Izrazil se je: Marija je dozorel sad krščanskega doma s starim, preprostim načinom vzgoje; sad krščanskega doma, iz katerega se dviga molitev; kjer so otroci vzgojeni v strahu božjem, v pokorščini do staršev, v ljubezni do resnice in v spoštovanju do samisebe; sad krščanskega doma, kjer so člani vajeni biti zadovoljni z malim in radi prožijo bližnjemu roko v pomoč.

- Ko je papež primerjal Marijo Goretti s sveto Nežo, je omenil in poudaril, naj mladina išče svoj pogum v milosti svete čistosti. Prava moč je v čednosti devic in mučenk.

Kako velika zmota je, če kdo gleda v čistosti le vzrok nevednosti ali neodkritosrčnosti malih duš brez strasti in brez izkušenosti, in ima zato za čistost samo pomilovalni posmeh. Kako naj ve tisti, ki se brez vsakega boja in odpora vda ja nečistim grehom, koliko moči in poguma je treba, da se mlad človek vzdrži na površju in nikoli ne pade. Kako naj ve tak, ki zmage ni nikoli doživel, kaj se pravi upreti se z mladostno čuječnostjo pokvarjeni naravi. Tisoč malenkosti jim budi radovednost in že se bliža ustnicam čaša opojnosti, da bi užili napoj greha. Toda z vso odločnostjo se upirajo nesramnostim sveta. Ta odločnost je močnejša kot skušnjava, toda v resnici ni malenkost izogniti se vsem vabam, vsemu namigavanju, vsem zapeljivim in poželjivim pogledom.

Ne! Neža v vrtincu poganške družbe, Alojzij v razkošnih in bohotnih dvornih sobanah, Marija Goretti, ki je morala živeti v bližini strastnih in nesramnih ljudi... vsi ti in vsi tisoči drugih niso bili nevedneži, pa tudi ne brez skušnjav. Bili so junaki, močni po nadnaravni milosti, ki jo prejme vsak pri svetem krstu kot plemenito seme, ki ga mora skrbno gojiti.

Naša nova svetnica je bila močna duša. Vedela je in razumela in ravno zato je hotela umreti. Ni bila samo nedolžno bistroumna, ampak se je bala vsake sence greha. Toda ni bila sramežljiva in dostojna samo po naravi; četudi še mlada, je razodevala

Srečna
mati,
ki more
gledati
sliko
svoje
Marije
na oltarju

MUČENKA SVETE ČISTOSTI

znamenja izredne in globoke ljubezni do božjega Zveličarja.

Sveti oče je označil našo dobo kot dobo javne nesramnosti in je pozval katoličane, naj se ji junaško ustavimo: "Gorje svetu zaradi pohujšanja! - Gorje onim, ki zavestno in premišljeno kvarijo duše s pověstmi, časopisi, gledališčem, filmi in nedostojno modo! Gorje onim očetom in materam, ki zaradi pomanjkanja vztrajnosti in modrosti vse dovolijo svojim sinovom in hčeram ter se tako sami odpovedo svoji očetovski in materinski oblasti, ki je odsev božjega veličastva in oblasti. Gorje pa tudi vsem onim kristjanom, ki so kristjani samo na zunanaj, po imenu; ti bi se, ko bi le hoteli, lahko dvignili proti zlu in bi našli pomoč pri mnogih dobro mislečih, ki bi bili pripravljeni bojevati se proti pohujšanju. - Postavna oblast kaznuje umor otroka in je to gotovo njena dolžnost. Toda tisti, ki so dali morilcu orožje v roko, ki so ga prigovarjali in navduševali k umoru, se za zlo nič ne menijo ter se mu smejejo. Ali jih bo človeška pravica pozvala in jih kaznovala kakor zaslužijo? In vendar so krivci ti pohujšljivci. Nad njimi leži teža strašne jeze božje..."

Sveti oče je nato poudarjal pogum in moč Marijine duše.

"Kar Marijo Goretti odlikuje, ni njena lepota, temveč njeno junaštvo. Kakšna modrost, kakšna neustrašnost je bila v tem otroku, ki si je bil v svesti velike nevarnosti, je pazil noč in dan ter neprestano molil, da bi obvaroval nedotaknjeno lilijo čistosti.

Marija Goretti si je pridobila srca vseh. Ne samo žena in deklet, temveč tudi mož in fantov. Vzrok je

v tem, da se v njenem kratkem življenju zrcali življenjska pot milijonov. Življenjska pot, ki jo lahko označimo s tremi besedami: Cerkev, družina, delo. Gotovo pa je glavni vzrok ta, da je zapečatila svojo ljubezen do Boga s krvjo. Naj bi ta mlada mučenica izprosila mladini poguma, stanovitnosti in zmage v odločilni uri!"

Sveti oče je imenoval Marijo Goretti "okrvavljeno lilijo" in "sveto Nežo dvajsetega stoletja".

Nadaljevanje prihodnjic

Neznano kmečko dekle je igralo v filmu vlogo naše svetnice

☛ Komunistična kitajska vlada hoče vso šolsko mladino zvgojiti v vojaškem duhu. Celo deklice morajo z dečki korakati z bambusovimi palicami na ramah. Rdeči učitelji uče otroke sovražiti Amerikance, čeprav nosijo mnogi obleke američanskih dobrotnikov. Slika je vzeta na neki postaji maryknollskih misijonarjev.

☛ Dva ameriška kaplana na korejski fronti sta v mestu Seoul slučajno našla v neki starinarni kelih. Bil je last korejskega misijonarja Fathra Geraghtyja /na levi/.

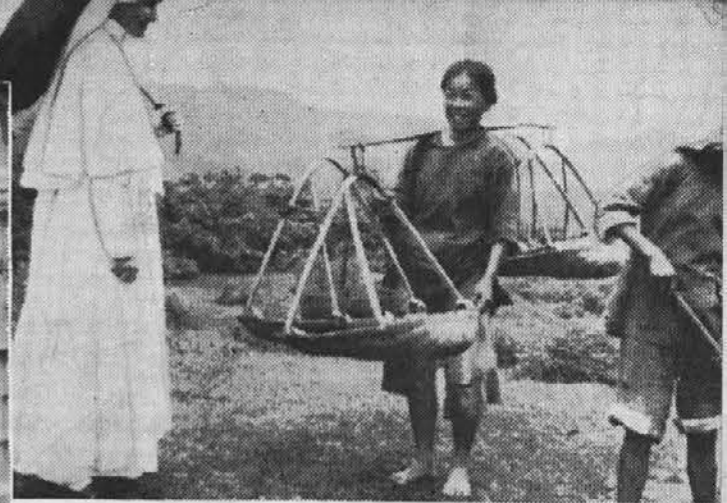

☛ Španski poslanik v Združenih državah, Jose Felix Lequerica.

☛ Ukrajinska begunka Marija Demčuk bi po prihodu v Ameriko rada kadila cigaro. Le pogledite jo, kako bi jo rada dosegla z usti in si z njo menda po dolgi vožnji pomirila živce...

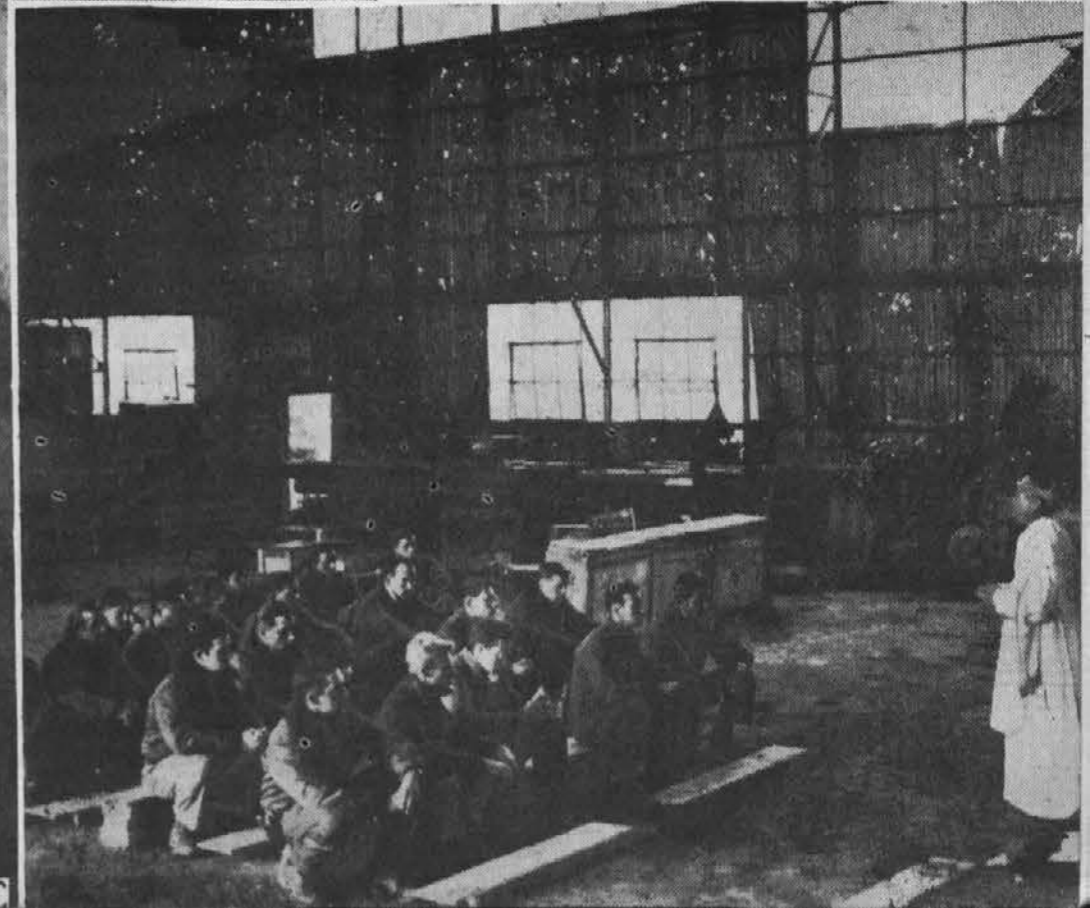
☛ Znana kitajska deklica Patsy Li med svojimi dobrotniki. O deklici smo pisali v novembarški številki leta 1946. Ameriški mornarji so jo leta 1942. rešili smrti na otoku Guadalcanal v J.Pacifiku. V varstvo jo je sprejel kaplan Father Gehring /stoji za njo/.

☛ Nasmejani Kitajec prinaša "peanuts" sadeže. Maryknoll-misijonarke pridobivajo iz te rastline olje za večno lučko.

☛ Marmornat kip predstavlja svetniško m. Seton, ustanoviteljico ameriške kongregacije 'Sisters of Charity'.

Ameriški vojaki na korejski fronti poslušajo božično pridigo. Njih 'cerkev' je kaj preprosta, kajne?

Pismo s Kitajske

P. Rudolf Pifko OFM

p

o dolgem dolgem času se je vendarle enkrat oglasil naš kitajski misijonar, p. Rudolf PIFKO OFM. Bali smo se že zanj, saj poročila, ki prihajajo iz Kitajske po komunistični zasedbi, niso rožnata. Prejšnje pismo nam je poročalo, da se nahaja med misijonarji, ki so internirani v glavnem mestu prefekture. Zdaj pa se je p. Rudolf oglasil iz postaje Lengshuitan. Torej se mu je le posrečilo priti iz Linglinga na "svobodo", če sploh smemo življenje v komunistični državi imenovati svobodno. Kakor poročajo ostali misijonarji, je p. Rudolf med kitajskim ljudstvom zelo priljubljen. Kljub težavam pod novimi razmerami žanje lepe uspehe. No, pa pustimo, da nam bo sam povedal kaj zanimivega!

"...Mesec dni je že, ko sem z neizrekljivo radostjo in hvaležnostjo prejel pismo iz Lemonta. Bog Vam stotero povrni! Saj je bilo to šele drugo pisemce, ki sem ga prejel v času novih razmer. Saj veste, da imamo novega krmarja države, novo zastavo moramo pozdravljati, nove zakone spoznavati..."

Moral bi Vam odgovoriti prej, pa nisem imel prav nič časa. Saj je čas v teh razmerah ena največjih dobrin.

Naj Vam popišem na kratko svoje življenje v novem času! V zgodnjih jutranjih urah opravim vse svoje molitve. Komaj pridem iz cerkve, pa me že čakajo ljudje. Postal sem namreč "doktor," zdravnik. Ni druge možnosti, če hočem vsaj malo misijonsko delovati. Vsak mora kaj prispevati k obnovi, misijonskega poklica pa novi oblastniki ne znajo ceniti. Pa je moja pot kar posrečena k srcu naroda. Ni mi žal, da sem se na svoji prvi postaji Kiyang večkrat zadrževal v naši bolnišnici in se marsikaj naučil. Vera je po novih naukih le praznoverje; zato se vsak misijonar po svoje trudi za obstoj. Nekateri se ukvarjajo tudi z ročnim delom, da si le prislužijo za vsakdanji kruh in ne morejo veljati za lenuha.

Vse dopoldne pregledujem bolnike. Pač storim vse, kar je v moji

Mnogo sirot
se brez vsega
potika
po ulicah...

moči. Težko pa mi je, ko bi včasih rad pomagal, pa nimam potrebnih zdravil. Bolniki so večinoma ubogi in ne premorejo niti pare; od koga pa le kaj kane. V glavnem pa skrbi zame božja previdnost.

Popoldne se pošteno potim na vrtu. Vse poskušam saditi, kar je le mogoče, samo da se preživimo skozi to dobo stiske. Ker pri nas po cele mesece ni dežja, moram nositi vodo deset minut daleč na hrbtu. Je pa vrt le lep zelen in poln sadov. Tudi s čebelami imam mnogo dela.

Proti večeru pripravljam razna domača zdravila. Dneva je tako hitro konec. Malo ostane časa za misijonsko delo, ki je zelo otežkočeno (zabranjeno nam je prosto kretanje), pa ga Bog zato bogato blagoslavlja. Na moji postojanki skoraj ni bilo več kristjanov, vsaj v cerkev niso več prihajali. Deset let je že vsak misijonar obupaval, tako malo uspehov je bilo. Zdaj pa so srca izredno sprejemljiva. Imam že nad sto zares praktičnih kristjanov. En katehist in ena katehistinja mi zelo pomagata pri delu.

... Pismo je nekaj dni stalo, danes ga nadaljujem. Žalosten sem. Prav danes sem dobil povelje, da kristjanom ni več dovoljeno v cerkev. Meni pa je prepovedano obiskovati kristjane. Za vzrok pa so navedli: "zaradi gospodarske obnove, zaradi delitev polja in posesti..." Le Bog ve za našo pot, nam je bodočnost zastrta. Zaupamo, da nam bo Srce nebeške Mamice kaj kmalu prineslo mir...

Res je težko, pa vendar: delati moramo, dokler je še dan. Danes se borita dva: Mihael in Satan. Mi smo v službi prvaka angelov. Velike so naše naloge, saj gre za milijone duš. Zato pa molite za nas! Delavcem na misijonski fronti se včasih zdi, da kristjani pozabljajo na svojo dolžnost podpreti jih z vsemi silami. Kadar pa se kaj tveganega

posreči, vemo, da skrite duše molijo za nas..."

+

V ilustracijo razmer v misijonu naj pismu p. Rudolfa dodam še odlomek iz poročila njegovega somisijonarja p. Valentina, ki je na postaji Kiyang, nekaj milj od mesta našega misijonarja:

"Dva misijonarja živiva z najvišjimi komunističnimi glavami pod isto streho: postajo imajo namreč zasedeno komisarji, ki so celo nad mandarinom in smejo izrekati tudi smrtne obsodbe. V tem času jih je v našem mestu že nad trideset izgubilo glave, ki jih niso hoteli sukati po vetru. Tako visi tudi nad našimi glavami prav v bližini Damoklejev meč... Vsi protestantski misijonarji so se že umaknili. Mi pa še vztrajamo v zaupanju na božjo previdnost, dokler bopač mogoče delati, pa četudi le omejeno. - Danes na primer berem našete v časopisu razne vrste poklicev po vrednosti. Prav zadnjo kategorijo, po javnih poklicnih vlačugah, tvorijo: poganski menihi, čarovniki in vražarji, protestantski pastorji in - katoliški misijonarji. Torej je po mnenju komunistov tudi naš poklic: uganjati

Dalje
na strani 55.

Glave
obsojenih
po stari
navadi
Kitajcev
izpostavljajo
ob cestah
v strah
in grožnjo
ljudstvu

Terezija Neumann

MATI JE OTROKU...

... prva pevka, ki mu poje najlepše pesmi.

... prva učiteljica, ki mu daje najpotrebnejše nauke.

... prva vodnica, ki mu na pravo pot naravnava prve korake.

... prva modrijanka, ki je ne preseže druga človeška modrost.

... prva bližnjica, ki vodi k Bogu.

... roža, ki hrani trn zase, a cvet za otroka.

... pesem, ki jo človek najraje poje.

... radost na domu.

... tolažba v tujini.

... rešitev v dvomu.

... pogum v težavi.

... prošnja v stiski.

... pomoč v sili.

... zlato v ognju.

... prijateljica v preizkušnji.

... najlepši in najboljši prostor za mir in uteho.

DESETO POGLA VJE

Prikazni veselja in slave

/Nadaljevanje/

Ko se je Terezija na veliko noč zbudila iz običajnega spanja, ki sledi prikazni trpljenja Gospodovega na veliki petek, je v petih slikah videla tudi vstajenje Jezusovo in dogodke v zvezi s krajem Njegovega pokopa. Videla je Marijo Magdaleno in tri žene pri grobu, enako Petra in Janeza ter prikazovanje Gospodovo Magdaleni in ženam. Zvečer istega dne je videla, kako se je Jezus prikazal desetim apostolom ter jim pokazal svoje rane, jedel v njihovi navzočnosti in ustanovil zakrament svete pokore. Kar tiče Gospodovo vstajenje, je videla Terezija po lastnih izjavah notranjščino groba, kamor so položili Jezusovo truplo. Videla je, kako je Gospod nenadoma oživel, angel pa je odvalil kamen, ki je zapiral vhod. Nastal je potres, straža je popadala, razen vojaka, ki je Gospodu prebodel stran. Ves se je tresel, toda padel ni. Gospodove rane so bile zaceljene in so izžarevale čudovito svetlobo. Toda sam Jezus ni bil v svetlobi, ampak v navadni človeški podobi.

Še vedno pod vplivom zamaknjenja je Terezija pripovedovala, da se je sama nahajala med veliko množico, ki se je pomikala na goro. Vsi so bili bos. Z njimi sta šla tudi Gospod sam in Njegova Mati Marija. Jezusova oblačila so se bolj svetila kot sneg, enako so se svetile Njegove rane. Na gori se je začel dvigati od tal. Postajal je vedno manjši in manjši, dokler ni bil videti kakor majhen otrok. Oblak Ga je zakril.

Poleg prikazni, ki se nanašajo na Kristusa, je bilo Tereziji dovoljeno videti na praznik vseh svetnikov Zveličarja z angeli in zveličanimi. Videla je Gospodovo obrezovanje, kakor se vrši po starem judovskem običaju. Enako Kristusov krst v Jordanu po rokah Janeza Krstnika. Sme-la je v prikazni videti preblazeno Devico Marijo in več svetnikov. Zelo prisrčne a preproste so

bile prikazni o Marijinem oznanjenju dne 25. marca.

Po Terezijinem pripovedovanju je ostala po vnebohodu Mati Marija večlet s svetim Janezom v Jeruzalem. Nato je odšla v Efez. Nekako devet mesecev pred smrtjo je želela nazaj v Jeruzalem, da bi še enkrat videla kraje, ki so bili posvečeni z navzočnostjo Sina božjega. Živela je v posebnem prostoru blizu zgornje hiše, kjer se je vršila zadnja večerja. Bolj po božjem navdihu kot po človeškem nagnjenju so se apostoli zbrali v Jeruzalemu in bili tako priča Marijine blažene smrti. Manjkala sta samo sveti Jakob starejši, ki je že prej umrl in pa sveti Tomaž, ki se je zakasnil. Bilo je na soboto, ko so se z Marijo pogovarjali o Jezusu. Marijino hrepenenje po ljubem Sinu je bilo tako veliko, da je med pogovorom omedlela in umrla na rokah svetega Janeza. Apostol, ki ga je Gospod najbolj ljubil, je zatisnil Marijine oči, jo poljubil na čelo, na desno lice in na ustnice. Nato so jo poljubili še ostali apostoli.

Ko so Marijino truplo pripravljali za pogreb, sta šla Peter in Jakob mlajši iskat primeren grob. Tja so še isti dan položili Njeno truplo. Naslednje jutro pa sta prišla nadangel Gabrijel in Marijin angel varuh ter odnesla Njeno telo v nebesa, kjer so Mater božjo z velikim veseljem sprejeli Kristus in ves nebeški zbor. Njena duša je bila zopet združena z deviškim telesom, ki je nosilo Sina božjega.

Tomaž je prišel v Jeruzalem šele v ponedeljek. V torek so apostoli odprli grob, a Tomaž je bil zopet prepozen. Našli so samo oblačila, v katera je bilo povito Marijino truplo. Tomaž ni bil zadovoljen z njihovim pripovedovanjem, zato so grob še enkrat odprli. Iz njega je prihajal tako močan in čudovit vonj, da je bil celo dvomljivi Tomaž prepričan: Marija je bila vzeta v nebesa z dušo in telesom...

Ker ima sveta Terezija Deteta Jezusa tako važno vlogo v življenju Terezije Neumann, ni prav nič čudno, da se ji je tudi večkrat prikazala. Pri prvi prikazni je Mala Cvetka razodela svojo navzočnost s posebno svetlobo. Z vzpodbujajočimi besedami je krepila preplašeno kmečko dekle. V poznejših prikaznih pa je Terezija videla svetnico v karmeličanski obleki.

Tudi mnogi veliki mučenci so bili predmet njenih prikazni. Tako je videla na praznik 26. decembra, kako so kamenjali sv. Štefana.

PO

KRALJESTVU KRIŽA

Sveto leto je končano, zdaj pa sestavljajo statistike, ki zanimajo ves svet. Sveti oče je v nič manj kot 6500 različnih avdiencah sprejel 4, 500. 000 svetoletnih romarjev. Pred petindvajsetimi leti, v svetem letu 1925., pa je bilo sprejetih le 582.000 romarjev, leta 1900. pa komaj 350.000. Resnično se vsi narodi zbirajo okrog namestnika Kristusovega. Na eni strani tako sovraštvo donjega, na drugi pa toliko otroške ljubezni!

Rodna sestra sv. Male Cvetke, ki je v istem redu karmeličank kot je bila svetnica in nosi redovno ime mati Neža, še zdaj živi. Pred kratkim je zelo nevarno zbolela, pa je že zopet na potu okrevanja. Zdaj je stara že 89 let. Meseca novembra preteklega leta so ji že držali mrtvaško svečo, pa so jo morali upihniti. - Druga še živeča rodna sestra sv. Terezije pa je letos že v 82. letu. Je

tudi v karmeličanskem redu, z imenom s. Genovefa od sv. Obličja. Čudno, da je smrt tako kmalu prišla po Malo Cvetko.

Neverjetno, a vendar je resnično, da je neko svetoletno romanje trajalo - 550 let. Lani pa se je le srečno končalo.

Nemška bratovščina "Alemanski bratje" se je v svetem letu 1400. odpravila proti Rimu. Toda romarji so dospeli samo do Florence. Tam jih je namreč presenetila kuga ter pobrala mnoge izmed njih. Ostali so se vrnili naravnost domov, svoj svetoletni križ pa so pustili v neki kapeli. Križ je visel na steni do leta 1950., ko so ga sneli člani iste starodavne bratovščine, ki so romali iz Nemčije proti večnemu mestu. Zdaj so le srečno dosegli cilj in z znamenitim križem

MESEČNI
MOLITVENI
NAMEN

*Trajni
uspeh
svetega leta*

Sodbo je vodil sam veliki duhovnik Kajfa. Štefan je ves čas neustrašeno odgovarjal. Njegovo obličje je bilo ožarjeno. Po obsodbi so ga zvezali in po ulicah vlekli iz mesta. Obstali so pred obzidjem. Mučenec je nekaj časa molil stoje, nato je začelo leteti nanj kamenje. Padel je na kolena in se končno popolnoma zgrudil. Zdelo se je, da je prišel svetel žarek iz njegovih prsi in se dvignil proti nebesom. Ko je žarek izginil, je Štefan omagal. Terezija je slišala njegovo besedo: "Oče!...", ki jo je izrekel v svojih molitvah.

Svetega Janeza Evangelista je Terezija videla pri zadnji večerji. Jezus je govoril, da ga bo eden izmed navzočih izdal. Peter je nagovarjal Janeza, naj vpraša Gospoda, kdo je izdajalec. Janez je naslonil glavo na Gospodove prsi in Zveličar mu je poln žalosti povedal Judeževu ime. Pri zadnji večerji Janez še ni nosil brade. V poznejši prikazni je bil starejši in je nosil brado. Videla je njegovo smrt v Efezu, kjer je nekaj let z njim živela tudi Marija. Umrli je ob prisotnosti škofa in duhovnikov blažene smrti. Njegove zadnje besede so bile: "Otročiči, ljubite se med seboj!"

Na praznike nekaterih svetnikov-mučencev je Terezija videla v prikazni njihovo trpljenje.

Sveta Katarina Aleksandrijska je branila vero kristjanov v navzočnosti cesarja Maksimina II. Pozneje je ponovila zagovor pred petdesetimi učenjaki, od katerih jih je štirideset spreobrnila in so bili na cesarjevo povelje sežgani. Svetnica sama je bila kamenjana in vržena v ječo, kjer so ji angeli ozdravili dobljene rane. Cesarica Justina, njeno spremstvo, častniki in vojaki, ki so slišali Katarino govoriti pred cesarjem, so jo v ječi obiskali in se spreobrnil. Vsi so bili obglavljeni. Katarina bi morala biti nabodena na zobe kolesa, ki pa je počilo. Nato so jo obglavili. Dva angela sta odnesla njeno truplo. (Praznik sv. Katarine je 26. novembra.)

Sveta Barbara (praznik 4. decembra) je zbežala iz stolpa, ko se je njen oče razjezil zaradi njene vere v Kristusa. Nato so jo bičali, žgali s plamenicami, ji odrezali prsa, končno pa jo je njen lastni oče obglavil.

Sveta Neža (praznik 21. januarja) je zavrnila poročno ponudbo prefektovega sina, kakor tudi ponudbo prefekta samega. Ko so jo zaradi tega javili, da je kristjana, je bila stanovitna v svoji veri. Prefekt je ukazal, naj jo odpeljejo v javno

Sveta Neža

so jo obglavili. Pred smrtjo se ji je prikazal Kristus.

Zelo všeč je bila Tereziji prikazen svetega Frančiška Asiškega, kako na gori Alverni sprejema rane. Globok vtis je napravila nanjo prikazen srečanja svetega Petra z Zveličarjem pred mestom Rimom. Peter je bežal iz Rima, da bi ušel Neronovemu preganjanju. Gospod se mu je prikazal in Peter ga je vprašal: "Kam greš?" Jezus mu je odgovoril, da gre v Rim, da bo križan namesto njega. Peter se je vrnil v mesto. V poznejši prikazni je Terezija videla, kako sta bila on in sveti Pavel klicana pred Nerona in obsojena na smrt.

Nadaljevanje s strani 50:

in razširjati vraže. V lepo drhal so nas šteli! Pri vsem tem pa moramo s sladkim obrazom verjeti, da je vera od državne oblasti priznana, da uživa varstvo, pomoč in svobodo. Kdaj bodo zakurili ogenj pod našim kotlom, pa ne vemo..."

Iz pisma istega misijonarja dne 14. novembra izvemo, da je dan prej najvišja oblast pod kaznijo prepove-

hišo, da bo onečlaščen. Toda nena doma so ji zrastle tako dolge lasje, da je z njimi pokrila vse telo. Za varuha ji je bil postavljen poseben angel. Ko se ji je z zlim namenom približal prefektov sin, se je zgrudil mrtev. Njegov oče je Nežo najprej psoval, končno pa jo je prosil odpuščanja. Svetnica je molila in z molitvijo oživila prefektovega sina. - Pozneje jo je drug sodnik obsodil v smrt na grmadi. Ker ji pa ogenj ni škodoval,

obiskali svetoletne bazilike. Tako se je romanje iz leta 1400. vendarle enkrat končalo. Kaj vse je na svetu mogoče!

Ali ima Rusija atomsko bombo? Sodili bi, da. Duhovno atomsko bombo pa ima gotovo in senjene važnosti mnogo bolj zaveda kakor se je mi. Mislím namreč rusko tiskovno propagando, s katero širi strupene komunistične nauke in zastruplja svet.

Vas zanima nekaj številok? - V zadnjih tridesetih letih je Rusija izdala in razpečala med ljudstvo - 754, 000. 000 izvodov največjih marksistično - leninističnih pisateljev. Dela Marxa, Engelsa, Lenina in Stalina so izdali v 101 različnih jezikih. Samo Leninova dela sejejo strup v 174, 000. 000 izvodih in 77 jezikih.

Druge svetovna vojna je na tisoče domov spremenila v kup razvalin in upepelila tudi ve-

dala vsakršno misijonsko delo, obisk kristjanov, kakor tudi zbiranje k nedeljski službi božji. Po njegovem mnenju se pripravlja za misijonarje križ, ki ga bodo slej ali prej morali sprejeti. Kakšen bo, ne vedo. Morda smrt, morda zapor, morda izgon...

Vsekakor kitajskih misijonov in zlasti našega rojaka p. Rudolfa ne smemo pozabiti v svojih molitvah.

liko hiš božjih. Samo v Franciji štejejo nad 10.000 porušenih in uničenih cerkva in kapel. Država jih je na svoje stroške obnovila 475, same spomenike zgodovine instavbene umetnosti. Za ostale morajo poskrbeti katoličani sami. Doslej so jih popravili okrog 250.

Jakob Loew je znani dominikanec, ki si je izprosil od predstojnikov dovoljenje, da sme živeti v najbolj zapuščenem delu mesta Marseille (Francija), kamor doslej noben duhovnik ni mogel stopiti. Zdaj živi med ribiči, dela z njimi in jih skuša pridobiti za Kristusa. O svojih

izkustvih dela med najbolj zapuščenimi je napisal pred kratkim knjigo, katere glavna misel je: duhovnik mora iz svoje stanovske lupine med najrevnejši narod ter tam na licu mesta proučevati potrebe ljudi, pa bo kmalu konec komunizma. Kristus je šel med uboge in grešnike, med zapuščene in ponižane. Z njimi je jedel, z njimi govoril, iz njih celo izbiral svoje apostole. Tako mora biti moderen duhovnik popolnoma spojen z dušami, katerim se je posvetil in katere bo najbrž zamačkal po uradih in toplih domovih.

Ta dominikanec ni edini tak svečenik. Ima že nekaj nasledovalcev. Po Franciji je sploh znana apostolska akcija teh duhovnikov. Tako je

v Parizu že pred šestimi leti z dovoljenjem in pohvalo kardinala Suharda odšel med delavce Rev. Henri Godin. Danes pa jih po isti poti hodi že sedemnajst, ki žive po pariških predmestjih kot delavci med delavci ter oznanjajo blagovest ubogim.

Morda bo pa to le ena dobrina, ki jo prinaša komunizem. Odrezala bo vezi s preteklostjo in duhovnika zbližala z narodom. Moral bo med ljudi, med najbednejši narod, rasti iz njega in delati zanj, ne toliko na polju politike kot na polju duhovnega življenja. - Ali sem rekel kaj preveč?

Knjiga, ki jo je napisal zgoraj omenjeni dominikanec, se imenuje "Mission to the poorest" - Poslanstvo najubožnejšim. Vsak bi jo moral prebrati. Zlata je vredna.

Duhovnik-delavec odhaja iz dela v tovarni /prva slika/. K sveti maši se zbirajo delavci v njegovi sobici /druga slika/. Ista miza, ki služi za oltar, ga pozno v noč priklepa k delu /tretja slika/.

POSTNI ČAS

PEPELNICA je prvi dan postnega časa. V prvih časih krščanstva so ta dan prišli javni grešniki in spokorniki pred cerkvena vrata in prejeli pokoro. Škof jim je potresel na glavo pepela ter jih opominjal, naj se skesajo in spokorijo. Sorodniki in prijatelji so bili ginjeni in so se iz ponižnosti pridružili spokornikom. Poklekali so med ostale in škof jim je pepelil glavo. Tako je bil vpeljan obred pepeljenja.

Kakšen pomen ima postni čas? - Predvsem naj omenim, da sega ta post prav v prve čase krščanstva; razume se, da ne v svoji današnji obliki. Sv. Irenej omenja že v drugem stoletju predvelikonočni post. Bil je obvezen za vse vernike in zelo strog. Pa tudi naš štiridesetdanski post je star že mnogo stoletij. Lahko je razumeti, zakaj traja ravno štirideset dni. Pač zato, ker se je tudi naš Zveličar v puščavi postil štirideset dni in noči, predno je stopil v javno življenje. Sveto pismo pravi, da je bil naposled "lačen". V naših časih se začne post na pepelnično sredo in se konča na veliko soboto opoldne. Štiridesetdanski post je čas, ko prosimo Boga za usmiljenje in delamo pokoro za naše grehe.

O postni čas, res sveti čas
za vse goreče si kristjane,
ko sveta Cerkev kliče nas
s pokoro celit dušne rane.
O, da bi prav se spokorili,
daj moč nam, Jezus Ti premili!

Vedeti je treba za razloček med vzdržkom in postom.

Vzdržek je, če se vzdržimo mesa in mesne juhe. Tudi klobase so meso. Ni bilo prav, kar je naredil oni kmet: Prišel je k sveti spovedi

in je povedal, da je v petek jedel klobaso. Gospod župnik ga je strogo prijel in posebno poudaril: "Tudi klobase so meso!" V tisti fari pa so imeli pisano postavo, da je moral za zimo vsak kmet pripeljati v župnišče voz drv. Tudi kmet, ki je bil pri spovedi kregan, je zapeljal voz na farovško dvorišče, toda žaganja. Župnik se začudi in vpraša, zakaj je pripeljal žaganje. Kmet pa mu moško odgovori: "Gospod župnik, če so klobase meso, potem so žaganje tudi drva!" - In vendar so klobase vseeno meso.

Kaj pa je post? Postna postava se glasi tako: Samo en glavni obed na dan, samo enkrat na dan se do sitega najesti, zjutraj in zvečer pa le kaj malega zavžiti. Glavni obed se seveda sme postaviti tudi na večer.

Post in vzdržek nista vedno obenem, temveč samo takrat, kadar je to v postni postavi posebej označeno v postni postavi. Oboje je na primer na pepelnico. Ob dnevih, ko je samo vzdržek (n.pr. ob petkih med letom), ne smemo jesti mesa, smemo pa se večkrat na dan najesti do sitega. Nekateri dneve pa imamo samo post, kakor vse dni postnega časa, razen ob nedeljah. V postnem času smemo jesti enkrat na dan pri glavnem obedu meso, vmes pa ne.

Postava vzdržka veže vse katoličane, ki so spolnili sedmo leto. Pritrgati pa si morajo tisti, ki so dopolnili enainvajseto leto in še niso prekoračili devetinpetdesetega leta.

P. Odilo ofm

Veliko govorimo o snagi, pišemo o svežem zraku, se bojimo bacilov, povsod obešamo zdravstvene odredbe oblasti. Bojimo se strupa - strup brezverskega tiska pa lahko mirno in neovirano zastruplja široke mase. Zato pa: boj strupu tudi v tem oziru!

Snega pa pri nas še ni zmanjkalo, kar lahko spoznate iz te fotografije. Po poti, kjer se poleti vije procesija romarjev iz cerkvice proti lurški votlini ob jezercu, se zdaj poznajo samoskromne stopinje v snegu. Vsako jutro hodi tod eden naših patrov, ko gre k sestram na griček Assisi maševat. Po kosilu pa naši kleriki v tem prelepem kotičku za pol urice pozabijo na šolske težave.

*

Ne vem, kaj bi počeli v Lemontu brez pluga. Saj bi vso zimo ne mogli nikamor. Tako pa je bila naša cesta po vsakem snegu takoj čista. Morali smo na pomoč tudi sosedom. Iz naselbine tam za našim čebelnjakom so nam telefonirali, če bi jih prišli rešit, ker ne morejo nikamor, občina pa jim ne pošlje pluga. P. Andrej je takoj odpeljal tjakaj in tudi poljskim sestram zoral pota.

*

Za božič je bilo pa pri nas res prijetno in domače. Novinca sta postavila v cerkvi lepe jaslice in lepo okrasila oltar ter Marijino milostno podobo. K polnočnici se je zbralo kar

O
D
M
E
V

LEMONTSKI

precej ljudi. Naš klerikaški pevski zbor je izvajal latinsko "Pastirsko mašo", delo našega muzika p. Vendelina. Stavil jo je iz samih slovenskih božičnih pesmi. Uho, ki pesmi pozna, ima v resnici lep božični užitek.

*

Za Silvestrov večer je naša samostanska družina imela prijetno domačo zabavo. Miklavž nam ni prinesel nič, zato pa smo ta večer poskušali na bingu, kdo ima več sreče. Bilo je kar prijetno gledati žareče obraze naših študentov, kadar se je kolo sreče ustavilo na njih številki. Kar čudili smo se, kje je p. gvardijan nabral vse darove. Čebere te vrstice morda tudi kateri dobrotnikov,

mu izrekamo prav lepo hvalo!

*

Še beseda o medu! Poslali smo ga že vsem izžrebancem medenega piknika, za poskušnjo pa tudi vsem, katerih tikci niso imeli sreče. Nekaj pošiljk je pošta vrnila, ker ni našla naslovljenca. Morda se je katera pošiljka tudi izgubila. Pač smo imeli dobro voljo postreči vsem. Zato pa še enkrat prosimo vse, ki medu niso prejeli, naj nam čim prej sporočijo, pa jim ga bomo poslali.

*

Zopet nekaj sprememb! P. Charles je zdaj na fari sv. Jurija v So. Chicagu, p. John V. pa ima novo službeno

mesto v Lemontu, kamor se je vrnil tudi p. Bertrand iz Willarda, Wis.

*

Vsako prvo nedeljo v mesecu se zbirajo pri nas k mesečnemu shodu slovenski tretjeredniki, ki živijo v lemontski okolici. Zdaj pozimi jih ni ravno veliko, s pomladjo pa bo število gotovo narastlo. Morda zanima tudi katerega netretjerednika o tej ustanovi sv. Frančiška. Le naj na prvo nedeljo ob dveh popoldne pride k Mariji Pomagaj v Lemont, pa bo lahko marsikaj zanimivega zvedel.

+

† Mrs. Ana MADIC

Ravno pred božičem je lemontskega p. gvardijana Alojzija in njegovega brata p. Charlesa zadela žalost. Umrli jima je ljubljena mati, o katere bolezni smo poročali v zadnji številki. Smrt jo je rešila dolgega trpljenja in jo ravno za praznike presadila v nebesa. Na pokopališče smo jo spremili dne 26. decembra. Bila je vzorna katoliška žena in mati.

Vsej družini, zlasti pa obema sinovoma duhovnikoma, izrekamo naše iskreno sožalje. Občudovali smo ju, s kakšno ljubeznijo sta ves čas bolezni pomagala materi in ji lajšala

zadnje dneve življenja.

Drage pokojnice se bomo spominjali v molitvah. Naj počiva v miru!

*

Delo v Romarskem domu gre počasi svojo pot. Do romarske sezone bodo vse postelje lepo pobarvane. Seveda jim trdote ne moremo vzeti. No, pa malo pokore romarjem tudi ne škoduje. Vsaj na lepih posteljah bodo spali v novem letu, če že (ne bodo v mehkih in udobnih.

Nekaj dobrotnikov se je že javilo v naš "cestni odbor". Bog daj, da bi jim sledilo še kaj posnemalcev, ki so se lani jezili na naše kamenje. Zdaj jim bo sto pokoro prizanešeno.

*

Zopet smo prejeli lep dar iz Colorada: dve gospe sta za Marijin oltar napravili lep prt. Radi bi objavili imeni, pa hočeta ostati neimеноvani. A saj Marija ve za dobrotnici in ju ne bo pozabila. Mi pa obema na tem mestu

V beli
odeji
počiva
tudi
slovenska
zemljica...

J. H. H. H.

O. Patnjak

izrekamo iskreno zahvalo.

† Mrs. Johana Kirn

Dne 27. decembra, ravno na svoj godovni dan, je v Waukeganu, Ill., umrla blaga žena in dobra mati - Johanna Kirn. Pokojna je bila zvesta naročnica in velika dobrotnica našega lista in lemontskega samostana od vsega začetka. Saj je menda ni bilo dobre ustanove, ki bi je Mrs. Kirn ne podpirala.

Pokojnica je bila velika mučenica v svoji bolezni, ki jo je skoraj dve leti in pol priklepala na posteljo. A vse trpljenje je prenašala s svetniško potrpežljivostjo. Dočakala je 78 let. Pri njeni smrti je bila zbrana vsa številna družina: dobri otroci so ljubljene materi zatisnili trudne oči.

Za vse njene dobrote naj ji da pravični Bog bogato plačilo! Naj počiva v miru! Amen.

*

Slovenske sestre v Domu sv. Jožefa poleg našega samostana, kamor so prej hodili maševat naši patri, imajo

Še ena slika iz Rima: Škof dr. Gregorij Rožman na Petrovem trgu pred odhodom v avdienco k sv. očetu. Rev. Vodopivec mu izroča Grozdetovo knjigo.

zdej stalnega duhovnika v Rev. Jožefu Klopčiču, V starem kraju je bil gospod župnik na Dobrovi pri Ljubljani, kot begunec pa je bil doslej v Chicagu. Pa se bo gotovo bolje počutil zunaj mesta. Gotovo bo večkrat prišel pogledat k nam, saj je bil takoj po prihodu v Lemont celo v naši cerkvi sprejet v tretji red sv. Frančiška.

*

V Gorici je izšla lepa zbirka pesmi pod naslovom "Pesmi zelene

pomladi". To so pesmi pokojnega goriškega duhovnika Lada Piščanca, ki so ga komunisti v februarju leta 1944. umorili s trinajstimi drugimi nedolžnimi žrtvami. Pesmi so zelo lepe in domače. Zbrala in izdala jih je pesnikova sestra, ki živi v Gorici. - Sicer knjige nimamo v zalogi, lahko pa jo pri nas naročite in vam jo bomo oskrbeli. S poštnino vred bi stala 75č, kar za lepo zbirko na 130 straneh gotovo ni preveč.

Knjigo toplo priporočamo, saj je pesnikova sestra v spomin bratumučencu v to izdajo založila zelo veliko. Hvalježna bo ameriškim rojakom, če jo bodo podprli z naročilom knjige.

*

VEČNI POPOTNIK - brat Antonin - bo v mesecu februarju vndral po državi OHIO. Obiskal bo naročnike Ave Marije v Clevelandu in Lorainu. Vse lepo prosimo, da ga ljubeznivo sprejmejo. Lepo bi bilo, ko bi ga v tem mesecu katoliškega tiska razveselili s kakim novim naročnikom.

Lemontski kronist

Tisk je v naših časih ena najmočnejših sil. V življenju vsega sveta more vplivati silno nezdravo in nasprotno: prinesti more polnost blagoslova in dobrega sadu. Nikoli ne storimo dovolj za katoliški tisk. - Pij XI.

KRAMLIJANJE

Naj potoka po domače
na Zapečkovih straneh,
kdor le lajka kakšno reči,
pa četudi je za smeh.

NA ZAPEČKU

MANVILLE, N. J. - Piše Anna Chesnick: Pošiljam Vam nekaj dolarjev za Ave Marijo. Lepo se Vam zahvalim, da mi jo tako redno pošiljate. Že 42 let jo rada prebiram in se vedno zveselim in pozabim na vse težave, ko jo dobim v roke. Marija nas potolaži v teh časih, v katerih živimo. Bog z Vami!

ELY, Minn. - Pošilja Mary Zbanski: Prav lepa Vam hvala za koledar, ki je res izvrstno berilo. Tako lepo ste opisali tri naše velike može. Zanimalo me je posebno o Gregorju Riharju, ljubljanskem organistu. Kaj me ne bi, ko sem tudi sama prepevala njegove pesmi. Sedem let sem pela na koru v Dolenji vasi pri Ribnici. Božična pesem "Raduj, človek moj" je bila takrat ravno nova, ko smo jo peli, vsako nedeljo trikrat. Zame so bili takrat najlepši časi. Naš župnik, g. Ignac Šalehar, so bili tudi tako dobri. Kako lepo so vodili tretji red sv. Frančiška.

Bog Vas blagoslovi vse skupaj!

DENVER, Colo. - Piše Rev. John Judnich: Prejel sem Koledar AM za leto 1951. Prebral sem ga od začetka do konca in imel pri tem velik užitek. Čestitam Vam, da ste izdali koledar s tako lepim in zanimivim čtivom in izbornimi slikami.

JOLIET, Ill. - Piše družina Jeretinova: Častiti očetje frančiškani! Pristrčno se Vam zahvaljujemo za

mesečnik AVE MARIA. Z veseljem in zanimanjem ga prebiramo. Tudi naše male hočejo vse podrobno vedeti, kaj ste za bralce lepega napisali. Posebno so jim všeč slike. Prej ne dajo miru, da jim vse razložim. Pa tudi za nas odrasle je v listu veliko poučnega in koristnega. V polni meri nam nadomešča list "Cvetje z vrtov sv. Frančiška", ki smo ga dobivali pred leti v domovini. Zdaj doma tega branja žal ni več, mi pa ga hvala Bogu imamo.

Z radostjo se še vedno spominjamo tistih tednov, ki smo jih preživeli v lemontskem Romarskem domu. Vse življenje nam bo ostal spomin, kako nas je po prihodu v novo domovino ravno Marija prva vzela pod streho. Včasih smo doma tako radi poromali na Brezje, če je bilo le mogoče, prav vsako leto. Sedaj bomo pa v Lemontu Marijo prosili pomoči, ki smo je tako potrebni v tem težavnem zemeljskem življenju. Ona naj vodi naš čolniček. Saj nevarnosti je toliko, da bi brez Marijine pomoči težko prišli do cilja, ki nam ga je Bog določil.

MISIJONSKI
MESEČNI
N A M E N

Misijoni

Azije in Afrike

Res smo Bogu in Vam vsem oo. frančiškanom v Lemontu dolžni veliko zahvalo. Za vso skrb in dobrote, z katerimi ste nam pomagali pri težkem začetku v novi domovini: Bog Vam stotero povrni, kakor tudi drugim dobrotnikom! On in Marija naj Vam naklonita obilo blagoslova v Vašem apostolskem poslanstvu!

Koledar 'Ave Maria' je letos še posebno prikupljiv, tako po vsebini kakor po zunanosti. V celoti nam zelo ugaja. Saj ima veliko lepih slik in člankov. Prav bi bilo, ko bi ga imela vsaka slovenska hiša, kjer po tujem živi slovenski človek.

Še enkrat vsem prisrčna hvala! Lepe pozdrave Vam in vsem čitateljem Ave Marije.

ASHLAND, Wisc. - Piše Antonia Oratsh: S hvaležnim srcem Vam

sporočam, da sem prejela paket s sladkim medom. Kako sem gledala, ko je nesla hči mojega sina tako tako težak paket domov. "Knjige ste dobili iz Lemonta!" je vpila že od daleč. Ko pa smo odprli zavoj, smo zagledali kozarce s sladko dobroto. Kako smo bili vsi skupaj veseli. Bog Vam daj zdravje in da bi Vaše čebelice na lepih rožicah tam okrog Marijine cerkvice v Lemontu nabrale še mnogo medu.

Tako rada bi bila še enkrat na Vašem blagoslovljenem gričku. Pa ne upam, ko bom v maju stara že 81 let. V mislih sem pa velikokrat pri Vas, če ne čez dan, pa na večer, ko prebiram Ave Marijo. Bog z Vami! Spomnite se me pri Mariji!

INDIANAPOLIS, Ind. - Pošilja Frances Stergar: Koledar je zelo lepo

berilo in ima toliko lepih slik iz starega kraja. In kako radi beremo list Ave Marijo! Toliko ima poučljivega. Posebno za nas tukaj, ki nimamo slovenske pridige. Za spoved smo se morali kar privaditi v angleščini, četudi gre težko. Pa saj Bog razume vse jezike, samo da imamo dobro voljo. Ali ni prav tako? - Vsi prisrčno pozdravljeni!

CICERO, Ill. - Piše Mary Markovich: Pošiljam Vam nekaj in upam, da bo zadostovalo za moj račun. Za med pa lepa hvala. O, letos ste bili pa zelo velikodušni! Ali so bile čebelice bolj pridne, ali čebelar? Medeni piknik je bil v resnici tako prijazen, tako domač. Pa saj je bil slovenski. Četudi so bili med nami tudi višji gospodje, je bil ves

GOSPOD+DAJ+JIM+VEČNI+MIR+IN+POKOJ+IN+

NAJ+POČIVAJO+V+MIRU+

Naši pokojni naročniki

Uršula BABICH, Greaney, Minn.
Joseph GUSTINČIČ, Cleveland, O.
Anton PUŠNIK, Bessemer, Pa.
Anton KRISTOFELC, Cleveland, O.
Joseph RUPPE, Laurium, Mich.
Josephine STEPIC, Cleveland, O.
Peter TERČEK, Waukegan, Ill.
Anton NOVAK, Leadville, Colo.
Frank NOVLIAN, Joliet, Ill.
Joseph KOTNIK, Cleveland, O.
Anna PICELJ, Cleveland, O.
Martin ŠUŠTARŠIČ, Cleveland, O.
Anna MADIC, Chicago, Ill.
T. KREMESEC, Chicago, Ill.
John PALČAR, Kansas City, Kan.
Joseph DRAGUŠ, Kansas City, Kan.
Katherine NOVAK, Kansas City, Kan.
Mary ZUPANČIČ, Pueblo, Colo.
Josephine BUDAN, Stetsonville, Wis.
Mařy LIPOGLAVŠEK, Milwaukee, Wis.
Theresa ROSICH, Detroit, Mich.
Rose ČESNIK, Indianapolis, Ind.
August KRŽNARICH, Hebron, Ind.
Louise WAMBERGER, Milwaukee, Wis.
Anna VAURI, Chicago, Ill.
Johana KIRN, Waukegan, Ill.

+MIRU+AMEN+AMEN+AMEN+

VEČNA+LUČ+NAJ+JIM+SVETI+IN+NAJ+POČIVAJO+V+

dan tako naš, da ga ne bomo zlepa pozabili. - Bodite vsi pozdravljeni v ljubem Lemontu!

OGEMA, Minn. Piše Rev. Roman Homar O.S.B.: Pošiljam Vam naročnino za izvrstni Koledar Sem Vam mislil poslati za njega kaj fotografij Indijancev, pa je kar prav, da Vam nisem obljubil. Sem jih res imel precej, toda razni obiskovalci so mi vse pobra-

li. Pred šestdesetimi leti ni bilo toliko fotografskih aparatov kot danes in so slike redke.

Še vedno sam veslam sv. Petra čoln, čeprav sem 16. oktobra preteklega leta dopolnil 86 let. Moja fara ni velika, imam 48 družin. Zato pa moram sosednim župnijam pomagati spovedovati v indijanščini in češčini. Sam imam Amerikance in Nemce. Toda vse moje življenje poteka prav po misijonsko.

V Beaulieu sem 28 let skoraj vsako nedeljo pridigal in učil katekizem v treh jezikih. Dolgih 52 let sem tudi vse za cerkev in hišo moral delati sam, zadnji dve leti pa mi pomaga nečakinja. V Cloquetu sem si moral sam celo kuhati in prati. Pa sem še zdaj bolj spreten s sekiro kakor pa s peresom. Dolgih 25 let sem hodil pet milj daleč na pošto. Svež zrak indelo na prostem sta najboljša za zdravje in dolgo življenje.

Šest nas je bilo posvečenih dne 17. avgusta 1890. Zdaj sem ostal sam.

Duhovski poklic je nalezljiv, pač

kakor vse druge dobre in slabe stvari. Bil sem prvi duhovnik naše male hribovske fare Sela pri Kamniku; zdaj nas je šest. Naša vas Podhruško šteje pet hiš, pa je zredila tri redovnike: frančiškana (Op. ur: nedavno umrlega p. Evstahija Berleca), lazarista in benediktinca. Ostali trije so svetni gospodje. Zadnji je bil posvečen leta 1947.

Svetniški škof Baraga je bil 37 let med Indijanci, misijonar France Pirc prav tako. Njemu gre hvala, da sem v teh indijanskih misijonih tudi jaz in po naključju prav toliko let kot onadva. Čudna so pota božja...

Dragemu p. Romanu se za te vrstice in sliki iskreno zahvaljujemo in mu k demantnemu jubileju želimo zdravja. Bog mu daj dočakati železni jubilej!

Urednik

Slika na levi zgoraj predstavlja P. Romana ob priliki demantnega jubileja mašništva /avg. 1950./

Takle pa je leta 1898. gazil sneg ameriških gozdov in iskal indijanske ovčice...

SVETA MARIJA

Nadaljevanje s strani 45.

V svetem pismu pravi Bog sam, da "ljubi nje, ki ljubijo Njega". Kako velika je morala torej biti božja ljubezen do Marije, ki je pri toliki svetosti tudi njej primerno ljubila Boga.

Marija je pa tudi Mati samega Sina božjega. Iz Njenega telesa je Beseda božja vzela pri učlovečenju svoje Telo, presveta Kri je iz Marijine krvi. To pa je brez dvoma višek Marijine svetosti in odlike.

Marijino svetost je sv. Cerkev ravno v minulem letu posebno poudarila, ko je razglasila za versko resnico, da je bila Mati božja z dušo in telesom vzeta v nebesa. Tudi njeno telo je bilo tako sveto, da Bog ni mogel dopustiti, da bi strohnelo v zemlji. Ves katoliški svet se je razveselil te razglasitve, saj je Cerkev to verovala prav od apostolskih časov. Še bolj kot do sedaj nam bo Marija sveta in še bolj zaupljivo bomo klicali k Njej: "Sveta Marija, prosi za nas!"

Koliko lepega in vzvišenega izrazimo Mariji s prvim vzklikom litanij. Kako primerno je, da svoj prvi "prosi za nas!" opremo na Njen najlepši naslov: Sveta Marija!

To je bila v resnici lepa smrt: Veliki ruski pisatelj Dostojevski je sprejel zakramente in se tako pripravil na smrt. Nato se je obrnil k jokajoči ženi in ji mirno rekel: "Vem, da bom še danes umrl. Prižgi mi svečo, Anja, in daj mi evangelij!"

PET-DOLARSKI KLUB

Dobrotnikom,
ki so darovali za
BARAGOV ROMARSKI DOM
pet dolarjev ali več,
so se pridružili

M. LAUTNAR, Cleveland, Ohio
Kath. MARKOVICH, Chicago, Ill.
Family PAPESH, Cleveland, Ohio.
Mr.&Mrs. Carl SHIRCEL, Sheboygan, Wis.

ZA CESTO SO DAROVALI:

Louise LETONIA, Milwaukee, Wis. \$ 10
Pavlina ČUČNIK Berwyn, Ill. \$ 10
Caroline GREGORICH, Joliet, Ill. \$ 5
Anna FORTUNA, Bedford, Ohio \$ 3

LETOS obhajamo STOLETNIKO Slomškove MOHORJEVE DRUŽBE, ki je slovenskemu narodu v tej dolgi dobi darovala na tisoče in tisoče dobrih knjig.

Vsak zaveden katoliški Slovenec naj postane njen član. Naročnina za eno leto je \$ 1.25 in so knjige gotovo vredne več.

Ameriški rojaki bodo družbi, ki bije na Koroškem svoj boj za obstanek, poklonili jubilejni dar - Linotype stroj. Naročnina za leto 1952., - pobiranje naročnikov se zaključi z 28. februarjem tega leta - in darovi odprtih src bodo gotovo zmogli strojevo ceno. Imena vseh darovalcev bodo objavljena v Mohorjevem kalendarju 1952. Naj se med njimi sveti tudi Vaše ime! Glavni poverjenik za družbo je P. Odilo OFM, Box 608, Lemont, Ill.

Februar je mesec katoliškega tiska. Ne pozabimo, kaj je slovenski narod dolžan Mohorjevi družbi!

—
"Rad beri dobro knjigo! Toda, kar bereš, zvesto premisli in v duši predelaj!" / A. M. Slomšek /

BOG PLAČAJ, DOBROTNIKI!

DARLISTU--Po\$4: F. Nadtigal, Po\$3: M. Knasus, Po\$2.50 J. Stampfel, Po\$2: K. Lopic, Po \$1.50 L. Groselj, A. Jerman, F. Mele, Po\$1: J. Dos Brula J. Golobic, A. Sernel, R. Sircelj, R. Papez, Po75¢ J. Briski, Po 50¢ M. Grainer, U. Taucher, O. Jalovec, G. Vodisek, M. Slana, M. Draz, Po 35¢ J. Spohar, Po30¢ J. Vovk, Po25¢ G. Opeka, L. Yudnick, F. Modec, Po20¢ M. Tomlin, A. Gaspar.

ZAROMARSKIDOM--Po\$10: Mr. & Mrs. Shircel, Po\$7.50 K. Markovich, Po\$5: M. Lautnar, Druz. Papes, Po\$1.50 F. Kovacic, Po 50¢ J. Logonder.

ZAAPOSTOLATSV. FRANČIŠKA--Po\$20: J.O. Rom, Po\$10: M. Dreshar, M. Meznarich, G. Opeka, M. Lupsina, M. Prasnigar, J.A. Ray, Mrs. Schum, A. Majerle, M. Kuhar, Po\$1: M. Madronich, Mrs. J. Kozjan, Po 50¢ L. Ruput.

ZABARAGOVO ZVEZO: -Po\$5: E. Pavko, Po \$3: Rev. D. Spelgatti, Po\$1: J.J. Sheehor, St. Mary's Church, A. Kompare.

ZASEMENIŠČE IN DRUGO--Po\$57.50 A. Rozman, Po\$25: F. Kosmach, T. Jalovec, Po\$15: Mrs. Jalovec, Po\$10: Mr. & Mrs. Stanger, M. R. Payton, M. Wretchko, Po\$5: M. Bohte, J. Knafelc, J. Perusek, J. Glusac, Mrs. J. Habjan, A. Korosec, M. Fortuna, L. Glavac, Po\$4: Mrs. A. Ranch, K. Lopic Po\$3: M. Madronich, Po\$2: Mrs. Levlar, G. Gregorich, J. Petkovic, F. Kastigar, Po\$1.50 K. Pristov, F. Kozela, A. Bajt, Po\$1: F. Kamin, A. Novak, J. Ponikvar, S. Zupancic, U. Lovko, Mrs. J. Habjan, Druz. Hajdinjak, A. Trepol, F. Hribar, Mrs. Petric, A. Oratch, J. Jakel, A. Stine, F. Necemar, J. Steibly, M. Fear, Po50¢ M. Strumble, T. Strmsej, J. Furlan, M. Jamnik, J. Novak.

ZALUČKE--Po\$6: L. Letonia, Po\$5.50 R. Pecihak, Po\$5: A. Schumok, Po\$4: K. Lopic, Po\$3: R. Matkovic, P. Zagar, M. Kranjc, Po\$2.50 G. Pavscl Po\$2: J. Percic, A. Chesnik, A. Urbas, Druz. Papes, J. Marmor, M. Kozjan, M. Udovic, Po\$1.50 J. Skufca, M. Cervan, K. Tisovec, F. Radez, M. Voncina, Pofl.25 B. Skofic, Po\$1: A. Cadenic, A. Vocina, M. Madronick, M. Kovach, L. Yudnik, B. Panton, M. Merkel, R. Pucel, M. Marino, F. Pecnik, M. Koncilia, M. Trusnik, T. Martinc, F. Kamin, A. Palcher, J. Bebar, F. Kog, F. Ulchar, A. Tekauc, M. & I. Kraljic, H. Stampfel, F. Korencic, A. Ribnikar, M. Stariha, M. Ziberna, Mrs. Chapec, J. Spohar, J. Gosak, J. Petrincic, U. Lovko, J. Hozjan, M. Vauri, A. Kuhar, B. Ancel, A. Trepol, L.A. Prince, E. Jerreb, A. Rakovec, A. Oratch, F. Kodrich, A. Mozina,

F. L., J. Zaletel, K. Bartol, F. Zurzek, J. Zitnik, F. Radulovich, M. Shircel, K. Tisovec, M. Stock, F. Strauss, Mrs. Kozvalski, M. Marino, J. Novak, A. Kompare, F. Kastigar, Po60¢ L. Blasic, Po 50¢ U. Borker, M. Strumble, D. Ferra, A. Pelcic, J. Skudnik, M. Lutulovich, M. Lasich, V. Kollar, J. Foys, M. Persa, F. Orasin, J. Holozan, V. Weslich, J. Sustarsich, J. Steibly, J. Zaletel, M. Seitz, M. Gustin, M. Fear, J. Pankovich, L. Jerin, J. Boyance, F. Starman, Po 30¢ S. Podgornik.

ZASVETEMAŠE--Po \$100: A. Madic, Po \$50: M. Ozbolt, Po \$30: J. Adamic, Mihelic, Po \$25: Druz Parento, Po \$15: M. Kuhar, F. Gorup, Po \$12: J. Makovec, Po \$11: M. Merkel, Po \$10: Druz: Boh, J. Klobuchar, F. Slak, Po\$9: J. Mihelic, Po\$7: M. Kalan, Po\$6.50 F. Osredkar, Po\$6: M. Lupsina, V. Kalan, M. Stariha, M. Hochevar, Po\$5: Dr. Danice st. 11, Druz: Grom, A. Erchul, M. Kuhar, V. Gregor, F. Jalovec, M. Shifrer, P. Candela, F. Feringer, P. Coff, J. Peterlin, J. Paqliers, A. Kastelic, M. Ponnat, M. Wretcher, N. Ankenbrach, F. Zakrajsek, Cim permann, J. Zaletel, K. Lopic, J. Skufca, M. Kuhar, J. Lipersich, A. Komick, M. Skulj, Po\$4: F. Jalovec M. Brodnik, J. Kokalj, P. J. Laurich, A. Janchan, J. Kuzma, M. dvak, Po\$3.50 P. Cemazar, J. Arch, Po\$3: M. Dreshar, A. Vocina, J. Beher, M. Lasich, F. Rainer, M. Grill, R. Zalek, U. Lovko, F. Kodrich A. Hochevar, K. Warsek, M. Grum, T. Koletto, Po \$2.50 M. Pawlak, J. O'Koren, D. Sustarsic, Po\$2: M. Kovac, A. Zorman, M. Turac, M. Koncilia, A. Rakovec, L. Morgon, J. Potokar, F. Novak, J. Jelencic, F. Kastigar, M. Kapla, Mrs. Levlar, K. Butala, M. Sutulovich, S. Kukuljan, F. Ulchar, L. Kraus A. Kucian, J. Pritekel, J. Hocevar, M. Medvesek, M. Zibena, F. Jenko, F. Tolar, M. ristov, V. Zore, J. Hozjan, F. Sokach, A. Kuhar, Fam: Somrak, I. Skorenshek, A. Ranch, K. Gersich, Mrs. Oberstar, K. Zagar, J. Glivar, M. Hochevar, J. Berus, F. Tomsic, A. Kucan, M. Gorup, M. Juratovec, Fam: Shircel M. Shircel, W. Pazel, F. Pajk, F.M. Miller, M. Gositic, M. KRanjc, Po\$1.50 Druz: Kuncic, R. Zalek, M. Zelle, J. perse, G. Omahan, A. Berce, J. Panlesic, M. Jacklich, V. Weslich, J. Zupec, Po\$1: M. Madronick, M. Ivanetich, M. Strumble, M. Kovach, R. Gorup M. Lautnar, M. Trusnik, J. Hocevar, F. Kamin, J. Pazel, M. Pogan, B. Evans, A. Tekauc, V. Kollar, C. Gregorcic, F. Korencic, A. Polls, J. Gosak, M. Habic, J. Kozel, M. Jelenc, J. Hocevar, M. Tomsick B. Ancel, T. Babich, M. Klucevich, A. Mozina, M. Turar, J. Potokar, M. Drobnich, J. Pucel, A. Plesnel C. Stancer, J. Smrekar, Mr. & Mrs. Czerwinski, M. Zakupeck, A. Kosir, J. Saletel, M. Ves elich, J. Skorjanec, N. N., M. Jamnik, M. Kuncic, T. Centa, J. Novak, A. Kastelic.

Za popravilo svetojorske milostne podobe: Lucija GREGORČIČ, Milwaukee, Wis. \$ 42,

Mrs. ZALAR, Milwaukee, Wis. \$ 4, Mrs. LIVER, Milwaukee, Wis. \$ 2. Bog plačaj vsemi!

ZAHVALJU JEJO se presv. Srcu Jezusovemu, Materi božji, nekaterim svetnikom in Frideriku Baragi Louis Russ, Mary Tomač, M. Fraus, Mary Madic, Mary Zakupek in Mary Trusnik.

Kadar potrebujete

MOLITVENIK, obrnite se na nas! Morda bi radi prebrali

SVETO PISMO NOVE ZAVEZE v dveh knjigah, trdo vezano in z rdečo obrezo. Tiskano je s srednjimi črkami in stane... \$4.00

Dalje imamo na razpolago sledeče molitvenike:

ZDRAVNIK MOJE DUŠE, ki ima skoraj štiri sto strani, je tiskan z velikimi črkami in zato lepo darilo starejšim. Cena... \$1.75

DRUŽINSKI MOLITVENIK, z manjšimi črkami, mehki platnicami in navadno obrezo. Za one, ki dobro vidijo. Cena... \$1.00

PRED NAJSVETEJŠIM, priročen molitvenik za sveto uro. Tiskan je z istimi črkami kot "Ave Maria". Mehko vezan... \$0.25

S trdo vezavo... \$0.75

TRETJEREDNI OBREDNIK. S papirnatimi platnicami... \$0.50

V zalogi imamo ROŽNE VENCE različnih vrst in barv. Cena je od 50¢ (otroški rožni venčki) do \$3.50. Postrežemo Vam lahko z raznimi nabožnimi predmeti (kipi, svetimi podobami, svetinjicami, verižicami in zaponkami itd...)

Morda potrebujete križ, ki vsebuje vse stvari, potrebne duhovniku za previdenje bolnika. Cena je dvojna: \$3.00 in \$5.00

Svoje želje sporočite na naslov: AVE MARIA PRESS
LEMONT, Illinois

SLOVENSKI STARŠI!

Ako želi Vaš sin služiti Bogu kot DUHOVNIK ali REDOVNI BRAT v redu sv. Frančiška asiškega, povejte mu, da lahko izpolni svojo željo tukaj pri slovenskih frančiškanih v Lemontu. Pokažite mu ta oglas, ki je tudi v angleščini napisan, da ga lahko sam vidi in bere. Najlepša Vam hvala!

YOUNG MEN & BOYS

of Slovene parentage, who feel the call to serve God as PRIESTS or LAY BROTHERS in the Franciscan Order, founded by St. Francis of Assisi, are invited to make their desires known to the Slovene Franciscan Fathers at Lemont, Illinois. For full particulars write to:

Very Rev. Commissary
St. Mary's Seminary
Lemont, Illinois